

GEO

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΤΩ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΩ 3,591 ΑΠΟ 6/18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881
ΦΥΛΛΩ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΙΣΑΝ ΔΙΑΤΡΙΒΗΝ

ΥΠΟ

ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΙΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΩΝ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΓΓΚΕΙΜΕΝΗΣ ΟΜΩΣ ΕΚ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

ΔΦΟΡΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΥΠΟ

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ καὶ ΕΥΣΤΡ. ΔΟΣΤΗ.

[Γῆς ἀνω ἀπαντήσεως περίληψις ἐστάλη νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν «Νεολόγον».

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΗΓΟΥ

1881

2035

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Αντ. Γεωργίου *Ευσθ. Κωνσταντίνου*
ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΤΩ ΥΠ'ΑΡΙΘΜΩ 3,591 ΑΠΟ 6/18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881
ΦΥΛΛΩ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΙΣΑΝ ΔΙΑΤΡΙΒΗΝ

ΥΠΟ

ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΙΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΩΝ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΗΣ ΟΜΩΣ ΕΚ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

**ΑΦΟΡΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ**

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΥΠΟ

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ και ΕΥΣΤΡ. ΔΟΣΤΗ.

[Τῆς ἀνω ἀπαντήσεως περίληψις ἐστάλη νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν «Νεολόγον».]

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ

1881

62

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

2258

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 3,591 ἀπὸ 6/18 Μαρτίου 1881
φύλλῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφημερίδος

« **ΝΕΟΛΟΓΟΣ** »

καταχωρισθεῖσαν διατριβὴν.

Εἰς τὸ ἀπὸ 6]18 Μαρτίου ε. ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 3,591 φύλλον
τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Νεολόγος»
κατεχωρίσθη διατριβὴ ὑπὸ τινων ἐν Κων/πόλει διαμενόντων κα-
κοβούλων, καὶ ὡς μὴ ὄρειλε Συμπολιτῶν ἡμῶν Δελβινακιωτῶν,
πλήρης καθ' ἡμῶν καὶ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κυρίου Ἰωάννου Βού-
ρη ἀναισχύντων ψευδολογιῶν, αἵτινες μόνον εἰς τὴν κακόβουλον
κεφαλὴν αὐτῶν καὶ τὴν μοχθηρὰν αὐτῶν καρδίαν ἠδύναντο νὰ εἰσ-
χωρήσωσι καὶ ἐκ τῆς βδελυρᾶς αὐτῶν γλώσσης ἠδύναντο νὰ πλα-
σθῶσι καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν δημοσιότητα.

Ἡ πλήρης αὕτη ὅμως ψευδολογιῶν διατριβὴ, ἣ μᾶλλον αὐτὸ
τὸ ἐξάμβλωμα, συνελήφθη εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἐνταῦθα ὁμοφρό-
νων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Δελβινακιωτῶν καὶ ἐκυφορήθη καὶ
κυοφορούμενον διεβιβάζθη πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ τεχθὲν καὶ χειρῶν γηθὲν ὑπ' αὐτῶν, εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας
εἰς τὴν δημοσιότητα.

Λυπούμεθα τῇ ἀληθείᾳ, εὐρισκόμενοι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνα-
σκευάσωμεν ψεύδη καὶ νὰ ἀποκαλέσωμεν συμπολίτας ἡμῶν δη-
μοσίαι, ἀναιδεῖς ψευδολόγους καὶ συκοφάντας, οἵτινες προέβησαν
εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀναιδείας, ὥστε νὰ μεταμορφώσωσι πραγμα-
τικὰς ἀληθείας εἰς ἀναίσχυντα ψεύδη. Ἄλλ' ἂν ὄψωνται αὐτοὶ ἐ-
κεῖνοι, οἵτινες κτέφυγον εἰς τοιαῦτα ταπεινὰ καὶ κακόζηλα μέσζα
τῆς δημοσιότητος καὶ ἔπλασαν τοιαῦτα ἀναίσχυντα ψεύδη, ὥστε
μᾶς ἔφεραν εἰς τοιαύτην δυσάρεστον θέσιν νὰ πράξωμεν ὅ,τι δὲν
ἐπεθυμοῦμεν, καὶ λυπούμεθα δι' αὐτό· διότι ἄλλως ἐὰν εἰσιωπῶ-
μεν, ἠθέλωμεν ἐκληρηθῆ ὡς ἀποδεχόμενοι τὰ πρὸς ἡμᾶς πλαττό-
μενα καὶ ἀποδιδόμενα ψεύδη, καὶ ἐπομένως οἱ μὴ γινώσκοντες
τὴν ἀλήθειαν ἤθελον πιστεύσει ὅ,τι καθ' ἡμῶν ἀναγινώσκουσι· διὸ
ἐξ ἀνάγκης ἔρχόμεθα νὰ ἀποδείξωμεν δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων,

ἔτι πάντα τὰ γραφέντα καθ' ἡμῶν εἶναι πλάσματα τῆς φαντασιοπληξίας τῆς παντεμελοῦς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν δικτριβὴν ὑπογραφομένης καὶ ἐκ τεσσάρων μελῶν συγχειμένης, ἥτοι τῶν κκ. Χρ. Γ. Κιτσούλη, Λεωνίδας Π. Μωραΐτη, Ν. Π. Τσοκῶνα καὶ Γεωρ. Δ. Τζαγγούλη ἢ μᾶλλον αὐτοῦ τοῦ ὄπισθεν τῶν τεσσάρων κρυπτομένου καὶ βεβαίως προέδρου αὐτῶν, ἀσκοῦ φουσκωμένου, ὃν φουσκωμένον ἀσκὸν διὰ τὴν κουφότητά του «τὸν ἐπῆρεν ὁ ἄνεμος» (ὡς λέγουσιν ἐν Ἡλείρῳ) καὶ τὸν ἀνεβίβασεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ νὰ κουβεντιάζῃ ἐκεῖ μὲ τοὺς ἀγγέλους, καὶ διὰ τοῦτο εὐρισκόμενος εἰς ὑψηλὰς οὐρανίους ἐκεῖσε ἀσχολίας, δὲν εὐρέθη εἰς τὴν γῆν μετὰ τὸ τέλος τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑπαγορευθείσης εἴσε καὶ συνταχθείσης δικτριβῆς, ἵνα ὑπογράψῃ αὐτὴν καὶ ὁ πρόεδρος αὐτὸς τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Καὶ νῆ Δία τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις εἰς τὰ ἐπίγεια βεδίζων πρὸς τὰ οὐράνια ἀτενίζει, ὅπως ἀνακαλύψῃ κομήτην τινὰ ἢ ἄλλο τι οὐράνιον σῶμα, μὴ γνωστὸν τέως εἰς τοὺς περὶ τὰ οὐράνια σώματα ἀσχολουμένους!!!

Οἱ κύριοι οὗτοι δικτριβογράφοι καὶ τινες ἄλλοι ὀπαδοὶ τῶν, τὴν διαχείρισιν τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν κληροδοτημάτων τῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν τῆς Κοινοῦτητος ἡμῶν Δελβινακίου τῆς Ἡλείρου ὀρεγόμενοι καὶ ἀσχολούμενοι πῶς νὰ εἰσπηδήσωσιν εἰς αὐτὴν, ἥτις ἔχει πολὺ τὸ γόητρον δι' αὐτοὺς, ἀπεπειράθησαν διαφοροτρόπως, καὶ ἡ πρώτη αὐτῶν ἀπόπειρα χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1874, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1874 παρ' ἡμῶν ἐπιτροπικοῦ ἀντιγράφου τινῶν τῶν ἐν Δελβινακίῳ συμπολιτῶν, κατὰ συνενόησιν καὶ τινῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, δι' οὗ διορίζονται ἑξὶ μέλη ἀποτελοῦντα ἐπιτροπὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένουσαν, οἱ κκ. Ἡρ. Βασιλάδης πρόεδρος, Νικόλαος Δουρδούφης ὑποπρόεδρος, Κωνστ. Μερτσάρης Σύμβουλος, Χρ. Κιτσούλης Ταμίας, Ἰωάννης Ἰακώβου Γεν. Γραμματεὺς καὶ Θωμᾶς Γκιόχας εἰδικός, καὶ διὰ μίαν τριετίαν.

Ὁ διορισμὸς τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ διατάσῃ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐ.ὶ τῶν Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴν νὰ πέμπῃ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πάντα τὰ εἰσοδήματα καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐν τῇ Ἐθν. Τραπεζίῃ κληροδοτημάτων τῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν τοῦ Δελβινακίου τῆς Ἡλείρου, αὕτη δὲ νὰ πέμπῃ εἰς Δελβινακίον τὰ ἀναγκαζοῦντα πρὸς πληρωμὴν

τῆς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων καὶ ἐνὸς ἱατροῦ τῆς Κοινότητος· τὰ δὲ ἐπίλοιπα νὰ διαχειρίζηται εἴτε τοκίζῃ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ πρὸς αὐξήσιν δῆθεν τῶν κεφαλαίων. Τὴν παράδοξον ὅμως ταύτην καὶ ἀσύμφορον πρὸς τὴν Κοινότητα ἡμῶν καὶ ἀντιβίβουσαν εἰς τὰς διατάξεις τῶν διαθηκῶν τῶν αἰοιδίμων κληροδοτῶν πράξιν (τοῦ νὰ ταξιδεύωσιν ἐξ Ἀθηνῶν τὰ εἰσοδήματα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Δελβινάκιον, ὡσανεὶ ἀπρητέτο νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ὡς ὑπὸ λοιμοῦ προερχόμενα), ἀπεκρούσαμεν ἡμεῖς οἱ ἐπίτροποι ἐντεῦθεν καὶ ὁ κ. Ι. Βούρης. Ἀπαντῶντες δ' ἡμῖν διὰ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1875 ἐπιστολῆς των οἱ κκ. Κωνστ. Ι. Μερτσάρης, Χρ. Ι. Κιτσούλης, Θωμᾶς Γκιόχας καὶ Δημ. Ν. Μπίμας, λέγουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τάδε· ἂ' Ἀπαντῶμεν εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ἀναφερομένας περικοπὰς ἐχούσας· Τινὲς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κακοβούλων, πείθοντες καὶ τοὺς μὴ εἰδότας ποῦ τὴν ὑπογραφὴν τίθέασι, θέλουσι νὰ σῶσιν τὰ εἰσοδήματα τῶν κληροδοτημάτων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα μεταχειρίζονται εἰς τὴν ἐργασίαν των, δανείζουσιν εἰς χαρτοπαίκτης ἢ πιζίζοντας χρεώγραφα καὶ μὲ ἄλλους λόγους πολλά·

ἂ' Ἐμάθατε βεβαίως (ἐννοεῖται διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1874 ἀνωτέρω ἐπιτροπικοῦ) ὅτι πρῶτος διαχειριστὴς θὰ ἦτον ὁ κ. Βασιλάδης. Τὸν κ. Βασιλάδην ἐξετίμησε τὸ ἔθνος ἄρκετὰ, διότι οὔτε χαρτιὰ παίζει οὔτε ντάμαν, φιλολογεῖ εἰς τὸν Ἔθν. Σόλλογον, καὶ φημίζεται διὰ τὴν ἱατρικὴν του·

Ποῖον ἢ προβῶμεν εἰς ἄλλας ἀποπειράς τῆς εἰς τὴν ἀνωτέρω διαχειρίσει τῶν κληροδοτημάτων εἰσπηδήσεως, καὶ εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ψευδολογίας τῶν χρηστῶν αὐτῶν πατριωτῶν, ὀρείλομεν κατὰ καθήκον νὰ εἴπωμεν δύο λέξεις εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀφορῶντα τὸν κ. Βασιλάδην. Ἀνομολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὁ κ. Βασιλάδης χαίρει τῷ ὄντι ἐθνικὴν ὑπόληψιν καὶ φιλολογεῖ εἰς τὸν Ἔθν. Σύλλογον εἴτε καὶ εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ φημίζεται διὰ τὴν ἱατρικὴν του, ἀγνοοῦμεν δὲ ἂν παίξῃ ἢ οὐ χαρτιὰ, εἰς τὴν ντάμαν ὅμως, καίτοι γνωρίζων καλῶς νὰ παίξῃ, ἔχμασεν.

Ἄποτυχοῦσα ἡ ἀνωτέρω ἐταιρία εἰς τὴν προσηρμένην ἀπόπειράν της, τοῦ νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ εἰσοδήματα κλ., κατέφυγεν εἰς ἄλλην ἔτι παραδοξωτέραν, τούτέστι προέτεινεν ἵνα τὰ ἐνταῦθα κληροδοτήματα τῆς κοινότητος ἡμῶν Δελβινακίου, τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλολογικοῦ Ἠπει-

ρωτικοῦ Συλλόγου, ὅστις νὰ ἔχη καὶ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐφορίαν τῶν ἐν Δελβινακίῳ σχολείων, τὰ δὲ εἰσοδήματα αὐτῶν νὰ διαβιβάζωνται ἐντεῦθεν εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ, ὡσανεὶ οἱ ἡμέτεροι αἰοιδίμοι συμπολίται Δελβινακίῳται ἐκληροδότησαν τὰ χρήματά των καὶ τὰ κτήματά των εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰς ἐκκλησίας τοῦ Δελβινακίου, ἵνα διαχειρίζηται ταῦτα ὁ Ἑπειρωτικὸς Φιλολ. Σύλλογος, καὶ ὡσανεὶ τὸ Δελβινάκιον ἀμοιροῦν καταλλήλων τέκνων αὐτοῦ πρὸς διαχείρησιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἐτίθετο ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Φιλ. Ἑπειρ. Συλλόγου· καὶ προσέθη μάλιστα ἡ ἀνωτέρω ἐταιρία εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἐπισήμου δημογεροντικῆς σφραγίδος τῆς Κοινότητος ἡμῶν Δελβινακίου, κατασκευάσασα τρεῖς ἄλλας, ἐξ ὧν μίαν μὲν ἐνεχείρισε τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει προειρημένη ἐπιτροπῇ, ἐτέραν νὰ ἐξαποστείλῃ εἰς Δελβινάκιον καὶ τρίτην εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐπιτροπὴν.

Ἀποκρουσάντων ἡμῶν τε καὶ τοῦ κ. I. Βούρη τότε τὰ τοιαῦτα παράλογα ἔμα δὲ καὶ γελοῖα κινήματα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τινῶν ἐν Δελβινακίῳ ὁπαδῶν των, ἡ ἀνωτέρω ἐταιρία παρητήθη τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐκείνων καὶ ἀνεπαύετο μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1879 ὅτε ἤγειρε καὶ πάλιν κεφαλὴν καὶ συνένοηθεῖσα μετὰ τῶν ἐν Δελβινακίῳ ὁπαδῶν τῆς, ἐνοικίασε πρὸς τὸν ὁπαδὸν αὐτῆς κ. Κώσταν Μερτσάρην διὰ 3 ἔτη τὰ ἐνοίκια τῶν ἐνταῦθα ἀκινήτων κληροδοτημάτων, μετὰ ζημίαις τῆς Κοινότητος κατ' ἔτος λιρῶν ὀθωμ. τεσσαράκοιτα.

Ἀποκρουσάντων ἡμῶν τε καὶ τοῦ κ. Βούρη δι' ἐπιστολῶν μας πρὸς τὴν Κοινότητα καὶ τὴν ἀσύμφορον ταύτην πρᾶξιν διὰ τὴν κοινότητα, καὶ ἀτιμάζουσαν αὐτήν, ἠκύρωσεν ἡ κοινότης τὴν κερδοσκοπικὴν ταύτην ἐνοικίασιν. (ὄρα σελ. 108 φυλλαδίου Βούρη ἐπιστολῆν ἡμῶν 7 Δεκεμβρίου 1879 καὶ ἀπάντησιν τῆς κοινότητος σ. 124 φυλ. Βούρη καὶ 23 Μαρτίου 1880, ἐν ἧ πρὸς τοὺς ἄλλοις ἀναφέρονται καὶ τὰδε·) «Ὅσον δὲ διὰ τὴν ὑπενοικίασιν τῶν ναυτοῦ κτημάτων ὀλικῶς ἐπὶ τριετίαν, περὶ ἧς εἴχετε πληροφρηθῆ, ἡ κοινότης λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς παρατηρήσεις ὑμῶν καὶ τὰς τοῦ ἀξιότιμου κυρίου Ἰωάννου Βούρη, ἐγκατέλειψεν αὐτὸ τὸ σχέδιον, πεποιθὺς ὅτι ὑμεῖς εὐσυνειδῶτως καὶ πατριωτικῶς καὶ ἐξυπηρετήσητε τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος ἀνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τῆς, οὐδὲ φέροντες ἐμπόδια εἰς τὰ παρὰ τῆς

κοινότητος λαμβανόμενα μέτρα πρὸς προαγωγήν εἰς ὅ,τι νομίζει
»συντελεστικὸν καὶ ὠφέλιμον».

Ἀποτυχούσης καὶ τῆς ἀποπείρας ταύτης, ἡ ἑταιρία αὕτη κα-
τέφυγεν εἰς τὸν διορισμὸν τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐνεργηθείσης
διὰ παραβάσεως τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῇ Πατρίδι κωνονισμοῦ τῆς
κοινότητος καὶ ἄλλων παρκομιῶν, συγκειμένης ἐκ τῶν κ. Κ.
Μερτσάρη, Κωστάκη Ἐξάρχου καὶ ἱερέως Εὐστρατίου Παππακο-
τρότσου καὶ ἔπεμψε ταύτην εἰς Ἀθήνας, ἥτις ἐλθοῦσα ἤγειρε καθ'
ἡμῶν ἀγωγήν ἀπὸ 20 Μαΐου 1880 ἀπαιτοῦσα παρ' ἡμῶν, ὅ,τι ἡ
φαντασιοπληξία αὐτῆς τε τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὀπαδῶν της τῇ
ὑπηγόρευσε, μυθῶδη καὶ ἀνύπαρκτα ποσὰ τριάκοντα καὶ πέντε
χιλιάδας δραχμῶν!! καὶ διὰ τὰ μᾶς ἐκπλήξῃ κατέσχε καὶ τὴν
ἀκίνητον ἡμῶν περιουσίαν!! Βλέπουσα δὲ ὅτι ἡ ἀγωγή της αὕτη
θὰ ἀποτύχῃ, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπιτύχῃ οὐδὲν θὰ ἔχῃ τὰ λάβῃ παρ.
ἡμῶν, ὡς τοῦτο καταφαίνεται εἰς τοὺς σταλέντας πρὸς τε τὴν κοι-
νότητα καὶ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει λεπτομερεῖς καὶ
κατὰ προσέγγισιν λογαριασμοὺς, φαινόμενους καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ
κ. Βούρη ἐκδοθὲν φυλλάδιον, συνταχθὲν κατὰ παράκλησιν τῶν ἐν
Δελβινακίῳ συμπολιτῶν διὰ τῆς ἀπὸ 9 Μαρτίου 1880 ἐπιστολῆς
των, καὶ περιέχον ἅπαντας τοὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας
λογαριασμοὺς μέχρι τέλους τοῦ 1879 τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν
κληροδοτημάτων (ὄρα σ. 16 καὶ ἐφ. φυλ. Βούρη καὶ τὸν ἐν τῷ αὐτῷ
φυλλ. πίνκκα), κατέφυγενεῖς τὸ μέσον τοῦ τὰ παρακωλύσῃ καὶ τοὺς
ἐν Κ/πόλει ἀγαθοὺς συμπολίτας καὶ τοὺς ἐν Δελβινακίῳ, τοῦ τὰ μὴ
λαμβάνωσιν ἐκ τῶν τοῦ κ. Βούρη φυλλαδίων, διὰ τὰ τοὺς ἔχῃ τὴν
εἶχε πάντοτε εἰς τὸ σκοτὸς διὰ τοὺς ἐπιδιωκομένους παρ' αὐτῆς σκο-
ποὺς της, ἀποκρύπτουσα καὶ τοὺς λογαριασμοὺς οὓς ἐπέμπομεν.

Ἐπὶ τέλους δὲ εἰς τὴν ἀνωτέρω διατριβὴν της γράφουσα, διὰ
τῶν ὑπὸ τὴν διατριβὴν τεσσάρων ὑπογεγραμμένων ὀπαδῶν της καὶ
τοῦ ὀπισθεν αὐτῶν κρυπτομένου, ἀναιδῆ ψεύδη λέγει. Α') ὅτι ἀπὸ
τοῦ ἔτους 1866 κητύχησεν ἡ πκτρίς ἡμῶν (Δελβινακίον τῆς Ἡ-
πείρου) ὅπως πλουτισθῇ δι' εἰσοδημάτων οὐχὶ εὐκαταφρονήτων,
τῇ γενναιοδωρία τῶν ἐν μκαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων συμπολι-
τῶν ἡμῶν κ. Γεωρ. Ψίμα καὶ διαφόροις ἄλλων παρεπιδημούντων
ἐν Ῥωσίᾳ, Ῥουμανίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ, καὶ ὅτι τὰ εἰσοδήματα ταῦτα
συμποσούμενα εἰς 350 περίπου λίρας ἐξ ἀκινήτου καὶ κινητῆς πε-
ριουσίας, ἡ κοινότης ἡμῶν ἐξελέξατο ἡμᾶς σὺν τῷ μκαρίτῃ συνε-

πιτρόπων ἡμῶν Γεωρ. Κουζιούκη, πρὸ 2 ἐτῶν μεταστάντι, ὅπως
 χαριζόμενοι (δῆθεν) τῇ πατρίδι εἰσπράττωμεν τὰ ἐν λόγῳ εἰσοδή-
 ματα, καὶ ὅτι οἱ ἐν Δελβινακίῳ διαρκῶς διαμένοντες (δῆθεν) τσορ-
 μπατζίδες κκ. Παν. Δάλλας, Γεώργιος Λάμπρου μετὰ τοῦ υἱοῦ του
 Ἰωάννου καὶ Κ. Κάμητζος, οἱ τιμωροῦχοι (δῆθεν) τῆς Κοινότητος!!
 συνεφώνησαν (δῆθεν) μετ' ἀμφοτέρων ἡμῶν πρὸς παντελῆ κατα-
 στραφὴν οὐ μόνον τῶν προσόδων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν κτη-
 μάτων εἰ δυνατόν(!) πρὸς ἴδιον ὄφελος καὶ ἀδικουσι τὴν ἐντό-
 πιον νεολαίαν, μένουσαν μὲ ἓνα μόνον διδάσκαλον(!!!) καὶ τοῦτον
 ἐνκλασσόμενον ὑπ' αὐτῶν ἰδιοτελείας χάριν(!!!) καὶ ὅτι ἡ κοινότης
 εἰς ταῦτα οὐδόλως ἐκόφεισε καὶ ὅτι (δῆθεν) διαμαρτυρομένη εἰς
 τὴν ἐπιτόπιον ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν οὐδόλως ἐλάμβανεν αὕτη
 ὑπ' ὅψιν τὰς διαμαρτυρήσεις της. Καὶ ὅτι τὴν οἰκτρὰν καὶ ἐλεει-
 νὴν ταύτην κατάστασιν τῶν κοιῶν βλέπουσα ἡ κοινότης!!! προέ-
 βη εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐπὶ δεκατετραετίαν ἀπορροφώσης τοῦς
 πόρους αὐτῆς καὶ τὴν νεολαίαν εἰς μεσαιωνικὸν καταδικάσαντα
 σκότος ἐπιτροπῆς, δι' ἐκλογῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς,
 συγκαίμενης ὑπὸ τῶν κκ. Κ. Μετσοζοῦ, Κ. Ἐξάρχου καὶ ἱεροῦς
 Εὐσταθίου κλπ. ἧτις ἀφίχθησαν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὰ μέσα Μαΐου
 1880 ἡγεῖρας τὴν ἀνωτέρω καὶ ἡμῶν ἀγωγὴν, ἀπαιτοῦσα, ὡς ἀ-
 νωτέρω λέγομεν, τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν!!! Καὶ
 ὅτι δικασθείσης τῆς ὑποθέσεως, τὸ Ἐφετεῖον ἐπέβαλεν ὄρκιον κατὰ
 πρότασιν ἡμῶν, ὃν ἡ κοινότης προθύμως ἀπεδέξατο· καὶ ὅτι ἡμεῖς
 δῆθεν σπεύρομεν τὴν διχόνοιαν ἐν τε ~~ἐν~~ Δελβινακίῳ καὶ ἐν Κων-
 σταντινουπόλει εἰς τοὺς συμπολίτας διὰ τοῦ Π. Δάλλα ἐν Δελβι-
 νακίῳ καὶ τοῦ Ι. Λάμπρου ἐν Κωνσταντινουπόλει διανεμόντες δι'
 αὐτῶν φυλλάδια πρὸς τοὺς συμπολίτας, περιέχοντα τοὺς ἰσολογι-
 σμοὺς τῶν τε ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς κοινότητος, ἐκδοθέντα
 ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Βούρη «τοῦ ἄλλως τε χρηστοῦ», ἀλλὰ παρασυρομένου
 δῆθεν ὑφ' ἡμῶν πρὸς ἐπίμετρον τῶν δυστυχιῶν τῆς κοινότητος(!!!)
 Β) Ὅτι ὁ κ. Βούρης ὑπόσχεται ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐανθία δω-
 ρήσεται τῇ κοινότητι πρὸς ἀνάγεσιν Πάρθεναγωγείου δρ. 5,000
 ἐπὶ τῷ ὄρφ ὅτι ὁ Ἄντ. Γεωργίου θὰ μείνῃ ἰσοβίως(!!!) ἐπίτροπος
 ἐν Ἀθήναις, καίτοι ἀποτυφλωθεὶς· καὶ ὅτι ὁ κ. Βούρης προσβάλλει
 τὸν ἕγιον Δρυῖνουπόλεως ὡς ἀπειλήσαντα δι' ἐπιτιμίον τὸν Κωστ.
 Κάμητζον. Γ.) ὅτι τὰ φυλλάδια διενέμοντο εἰς ἐκείνους μόνον οἱ-
 τινες (δῆθεν) θὰ ὑπέγραψον εἰς ἐπισυννημμένην τοῦ κ. Βούρη ἐπι-

στολήν, δι' ἧς (δῆθεν) ὑπεχρέου τοὺς γράψαντας εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς!!!)

“Ὅθεν ἀπαντῶντες εἰς ὅλας των τὰς ἀνωτέρω ψευδολογίας, λέγομεν’

Α΄.) “Ὅτι δις ἡ Κοινότης ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀντ. Γεωργίου περὶ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς ἐπιτρόπου διαχειριστοῦ καὶ δις οὗτος ἠρνήθη τοῦτο, γράψας ἐπὶ τέλους ὅτι δέχεται τὸν διορισμὸν, ἐὰν ἔχη συνεπιτρόπους τὸν κ. Εὐστράτιον Π. Δόστην καὶ τὸν μακαρίτην Γεώργιον Κουτσούκην. Καὶ οὕτως ἡ κοινότης διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1866 ἐπιτροπικοῦ ἐγγράφου διώρισεν ἡμᾶς τοιοῦτους, ἄνευ ὅμως τοῦ ὄρου, ὅπως χαριζόμενοι κλπ. διαχειριζόμεθα τὰ ἐνταῦθα κληροδοτήματα τῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν. Ἡ φράσις δὲ αὕτη ἄπως χαριζόμενοι κλπ.» εἶναι γέννημα τῆς φαντασίας τῶν διατριβογράφων. Ἡμεῖς εἴμεθα κύριοι τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν καὶ γινώσκομεν ὁποῖαν χρῆσιν νὰ κάμωμεν αὐτῶν. Ἄς συλλογισθῶσιν ὅμως, οἱ λαβόντες παρ' ἡμῶν τέσσαρα χιλιάδας δραχμῶν τὸν Μάρτιον τοῦ 1880 διὰ συναλλαγματικῆς, ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἱερῶν τῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν κληροδοτημάτων καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1880 καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1881 ἐτέρας 2,895 παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐκ τοῦ τόκου πᾶν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένων χρημάτων τῶν Σχολείων ὅτι ἐσπατάλησαν ταύτας, ἐν ὅλῳ ἐξ χιλιάδας ὀκτακοσίας ἑνενήκοντα πέντε δραχμῶν (6895), ὅπως ἐσπληθῶσιν εἰς τὴν ἱεράν περιουσίαν τῆς κοινότητος καὶ μετὰβῶλωσιν αὐτὴν εἰς τιμᾶριον τῶν φίλων καὶ συγγενῶν των, ἐπιχειρήσαντες δίκην καὶ πλάσαντες τὸ ψεῦδος τῆς ἀπαιτήσεως τῶν 35,000 δρ. ὅπως ἐξαπατήσωσι τὴν κοινότητα, ἐν ᾧ μόλις ἀφήσαντες ἐδῶ δραχ. 174 καὶ 50/00 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ 1879, ὀφείλουσιν εἰς τὴν πρὸς τὸν μακκρίτην Χρ. Βζίαν ὑπογραφὴν ἡμῶν τῶν ἐπιτρόπων, ἣν ἐδώκαμεν καὶ ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τὸ διὰ τοὺς πτωχοὺς κληροδοτήμα τοῦ μακαρίτου Ζῶη Γκούια, ὡς δάνειον εἰς βᾶρος τῆς κοινότητος, κεφάλαιον καὶ τόκους μέχρι σήμερον ὑπὲρ τὰς ἐξ χιλιάδας δραχμῶν (φυλ. Βούρη σελ. 57).

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπείαν καὶ διαχείρισιν ἀπεδέχθημεν, διεξαγάγομεν πολυχρονίους καὶ πολυαγῶνους δίκης καὶ δαπανήσαντες ἰδίαν ἡμῶν περιουσίαν κατελάβομεν ἐκ χειρῶν ἀδίκων τὰ κληροδοτήματα μετὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1870, ἀλλὰ πῶς κατελάβομεν ταῦτα; σαθρὰ καὶ ἐτοιμόρροπα, στηριζόμενα εἰς ὀλίγους μό-

νον ξυλίλους στύλους κρατοῦντας τὴν στέγην καὶ τὰς κεράμους. Μὴ ἔχοντες δὲ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων αὐτῶν ἀνὰ χεῖρας χρήματα, ἐδαπανήσαμεν πλὴν τῶν εἰς περάτωσιν τῶν δικῶν αὐτῶν δαπανῶν ἰδίαν περιουσίαν, ἀνεκαινίσσαμεν ἐκ βάρθρων σχεδὸν ταῦτα, ἀγοράσαντες καὶ παρακείμενον γήπεδον καὶ ἀυξήσαντες ἐν ἔτι μαγαζεῖον, ἐθέσαμεν πάντα ὑπὸ ἐνοίκιον κατὰ διπλάσιον καὶ πλεόν χρηματικὸν ποσὸν ἢ ὅπως ὁ κληροδότης τὰ εἶχεν ἐνοικιάσει, καὶ παρέχουσιν οὕτως σήμερον τῇ κοινότητι πλεόν τῶν 80 χιλ. δραχμῶν κατὰ μέσον ὄρον. Ἐνῶ οἱ συκοφάνται ἡμῶν καὶ οἱ ὄπαδοί των συνεννοούμενοι καὶ μετὰ τινῶν τῶν ἐν Ἀθηναίς ὁμοφρονούντων αὐτοῖς, ἐπώλησαν ταῦτα, ὡς ἀσήμαντα δῆθεν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, ἀντὶ δέκα μόνον χιλιάδων γροσίων ἀπ᾿ ἑλαττωμένων.

Β'.) Μετὰ τὰ μέσα τοῦ προειρημένου ἔτους 1876 ἤρχισαμεν νὰ λαμβάνωμεν καὶ τινα ποσὰ ἐκ τῶν ἀφειλομένων ὑπὸ τῶν ἕως τότε ἐνοικιαστῶν. Τὰ δὲ ἐν τῇ Τραπεζῇ κληροδοτήματα ἐτέθησαν ἐν αὐτῇ οὐχὶ ὡς ψευδόμενοι οἱ συκοφάνται ἡμῶν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ 1866 ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1872 ὡς ἐξ ἡς Φεβρ. 19—26 τοῦ 1872 (ἔρα φυλ. Βούρη σελ. 34), Μαρτίου 18 τοῦ 1873 (ἔρα φυλ. Βούρη σελ. 35).

Γ'.) Ψεύδονται οἱ συκοφάνται ἡμῶν, λέγοντες ὅτι (δῆθεν) διεμαρτυρεῖτο ἡ Κοινότης εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν καὶ ὅτι αὐτὴ δὲν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ αὐτῆς, διότι οὔτε αἰτίαν εἶχεν νὰ διεμαρτυρηθῶσιν οὔτε διεμαρτυρήθησάν ποτε· καὶ δι' ἰδίους αὐτῶν σκοποὺς παρεμβάλλουσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, ἥτις οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ ἐπεμβάλλῃ εἰς τὰς τῆς Κοινότητος *ὑποθέσει*

Δ'.) Καὶ ὅτι ὑπῆρξε συμφωνία μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἐν Δελθινῶν ἀδίκως συκοφαντούμενων συμπολιτῶν ἡμῶν Παναγιώτου Δάλλα, Γεωργίου Λάμπρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Κώστα Ντάλε ἢ Κάμητσου, πρὸς παντελεῆ καταστροφὴν οὐ μόνον τῶν προσόδων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν κτημάτων, διότι οὔτε τὰ εἰσοδήματα κατὰ κεραίαν ἔπαθον, καὶ ἀπόδειξις τὰ ὅσα ἡ κοινότης ἔλαβε (φυλ. Βούρη σελ. 91 καὶ 92), οὔτε τὰ κτήματα κατεστράφησαν, ἀπερ' ὑπάρχουσιν ἀκμαῖα καὶ μάλιστα ὁ ἐκλεκτός των τυχοδιώκτης Κωστάκης Ἐξάρχου, περιδιαβάσει πρὸ αὐτῶν τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐντεῦθεν διερχομένους διὰ τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πατρίδος διὰ τὴν Κων.

σταντινούπολιν συμπολίτας, δεικνύων ὁ ἀναίσχυντος τὰ ἐδικά μας ἔργα. Ἐνῶ οἱ συκοφάνται αὐτοὶ οἱ ὡς δοκὸν (πκλοῦκι) εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τῶν τὰ κτήματα ὀρῶντες, ἠπέλησαν οἱ ἄθλιοι διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῶν τυχοδιώκτου Κωστάκη Ἐξάρχου, ὅτι δὲν θ' ἀφήσωσιν εἰς αὐτὰ πέτραν ἐπὶ πέτρας, ἵνα μᾶς ἐκδικηθῶσι (φυλ. Βούρη σελ. 100). Οἱ συκοφάνται οὗτοι τοὺς ἀνωτέρω συμπολίτας κυρίους Π. Δάλλαν, Γ. Λάμπρον καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην καὶ τὸν Κωνστ. Κάμητσον τιτλοφοροῦσιν, ἀποκαλοῦντες αὐτοὺς τσορμπατζίδες καὶ τιμαριούχους· ἐν ᾧ αὐτοὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτῶν εἶναι τσορμπατζίδες καὶ τιμαριούχοι τῆς ἀτυχοῦ Πατρίδος, τινὲς μάλιστα συνῆψαν καὶ παρνόμους συμφωνίας ἵνα γείνωσι τιμαριούχοι καὶ τρέφονται ὡς κηφήνες ὑπὸ τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος χρημάτων, οἷοι εἶναι οἱ κκ. Κωστάκης Ἐξάρχου καὶ ὁ γυναικιάδελφός του Εὐστρ. Ἀλέξης, οἵτινες οὐδὲν ὠφελοῦντες αὐτὴν ὑποσκάπτουσι τὰ θεμέλια αὐτῆς· οὐδέποτε δ' ἐπέμψαμεν χρήματα εἰς οὐδενὰ τῶν ἐν Δελβινακίῳ συμπολιτῶν ἄνευ γραπτῆς παραγγελίας καὶ τῶν ὑπογραφῶν τῆς κοινότητος. Πρῶτοι δὲ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα ἀκούσαντες ὅτι ἐκεροῖσάμεν κατ' ἔφεσιν τὴν κατὰ Πέπην δίκην, ἐγγράψαν ἡμῖν διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιστολῶν τῶν α) διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1869 ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς « Ἀξιότιμε συμπολίτα κ. Ἄντ. Γεωργίου σᾶς προσκυνούμεν ἀδελφικῶς ὡς καὶ τοὺς κκ. ἐπιτρόπους » τὰ ἐξῆς·

« Τὸ ἄκουσμα ὅτι αἱ προσπάθειά σας ἐτελεσφόρησαν αἰσίως ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μας καὶ κατεδικάσθη ὁ Πέπης κλπ.....κατα-
νδεικνύομεν πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος καὶ σᾶς θερμῶς
παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχητε ἐτοιμοὺς πέντε χιλ. δραχμῶν τὰς ὁ-
ποίας θὰ πέμψητε εἰς τὴν Πατρίδα ἅμα παρὰ τῶν ἐκεῖ εἰδοποιη-
θῆτε » ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει 20 ὑπογραφαί, ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν
κυρίων Χρ. Κιτσούλη, Νικ. Στ. Δουρδούφη, Ἰω. Ν. Ντόστη, Δημ.
Ντίκου καὶ Γεωρ. Τσοκῶνα· β'), διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1870
α' Ἀξιότιμε πατριῶτα κ. Ἄντ. Γεωργίου, ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα πα-
ρρηπιδημοῦντες πατριῶται ὡς καὶ οἱ ὑποσημειούμενοι δὲν ἀρνού-
μεθα ὅλας τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας πρὸ τόσου καιροῦ ἐκάματε πρὸς
τὴν Πατρίδα, καὶ χωρὶς νὰ κολακεύσωμεν ὑμᾶς, εἴθε ὁ μόνος
ἐκ τῶν αὐτόθι συμπατριωτῶν μας εὐεργέτης αὐτῆς· (ὁ Ἄντ. Γε-
ωργίου δὲν ἀποδέχεται μόνος τὴν ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του ἐξ-

ποδιδομένην αὐτῷ τοιούτην τιμὴν, ἀλλὰ ἐὰν εἰλικρινῶς ἀποδίδεται αὕτη, πρέπει νὰ ἀποδοθῆ ὡσαύτως εἰς πάντας τοὺς ἐνταῦθα συνεπιτρόπους του). Παρὰ τῶν ἐν Δελβινακίῳ συγχωριανῶν ἡμᾶς ἐπληροφόρηθημεν περὶ τῶν ὄσων κατὰ κειροὺς ἐμβόσχετε εἰς τὴν Πατρίδα, τὰ ὁποῖα εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἐχρησίμευον ἡμεγάλως. Σὺς παρκακλοῦμεν νὰ φροντίσητε νὰ ἐμβόσχητε εἰσέτι ἕν μέρος χρημάτων εἰς τοὺς ἐν Δελβινακίῳ ἡμετέρους διότι ἔχει ἀνάγκη ἡ Πατρίς καὶ ὅσα θὰ φροντίσητε νὰ στείλητε θὰ ἦναι «λίαν ἀναγκαῖα». Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει 16 ὑπογραφὰς, ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν κυρίων Νικ. Στ. Δουρδούφη, Δημ. Ν. Ντίκου, Χρ. Κιτσούλη, Ἰω. Ν. Μανωλέα, Κωστ. Ἐξάρχου καὶ Κ. Ι. Κούλια. γ.) Διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1874 ἀ' Ἀξιότιμοι κύριοι Ἀντ. Γεωργίου»..... κλ. Ὅθεν ἀποτεινόμεθα πρὸς τὸν ὑμέτερον πατριωτισμὸν ὁδῶς συνανοηθέντες μετὰ τῶν ἀξιοτίμων κ. Χρ. Βάιτς καὶ Ι. Τσαγκούλη, ἀποφασίσθητε νὰ ἔχητε ἔτοιμα εἰς τὴν διάθεσίν σας τοῦλάχιστον πεντακοσίας λίρας (!)..... ἐκ τῶν γενναίων δωρημάτων τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῆς Πατρίδος εἴτε ἐκ τῶν τοῦ μακαρίου Κοττῆ εἴτε ἐκ τῶν τοῦ αἰοδίου Γεω. Ψίμα⁽¹⁾ καὶ ὁπόταν

(1) Αἱ λίξεις αὗται «εἴτε ἐκ τῶν τοῦ μακαρίου Κοττῆ (διότι τό τε μόνον ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν μόνον τὸ κληροδόταμα τοῦ αἰοδίου Κοττῆ) εἴτε ἐκ τῶν τοῦ μακαρίου Ψίμα» ἐννοοῦσι νὰ ἐνεχυριάσωμεν τὸ ἐν τῇ Τραπεζῇ κληροδοτήμα τοῦ αἰοδίου Ἰωάννου Κοττῆ ἢ νὰ ὑποθηκίσωμεν τὰ ἀκίνητα κληροδοτήματα τοῦ αἰοδίου Γεωργίου Ψίμα· ἀλλ' ἡμεῖς χωρὶς νὰ προβῶμεν οὔτε εἰς ἐνεχυρίασιν οὔτε εἰς ὑποθήκην ἀμοτέρων τῶν κληροδοτημάτων, διότι α') δὲν εἴχομεν τοιοῦτον δικαίωμα χορηγούμενον ἡμῖν ὑπὸ τῆς Κοινότητος· β') ὅτι καὶ ἂν εἴχομεν τοιοῦτον δικαίωμα θεωροῦμεν τὴν τοιαύτην ἀρχὴν οὐ μόνον ἀσύμφορον διὰ τὴν πατρίδα ἀλλὰ καὶ καταστρεπτικὴν διὰ τὰ κληροδοτήματα, διότι ἡ ἐνεχυρίασις τῶν κινητῶν (ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν χρημάτων) καὶ ἡ ὑποθήκη τῶν ἀκινήτων ἐπιφέρουσι τὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτῶν· δι' ὃ καὶ ἂν ἐχορηγείτο ἡμῖν τοιοῦτον δικαίωμα οὐδέποτε ἠθέλωμεν προβῆ εἰς τοιοῦτον καταστρεπτικὸν διὰ τὰ κληροδοτήματα μέσον, καὶ οὕτως οικονομίσασμεν ὅπως ἡδυνήθημεν τὰ αἰτηθέντα παρὰ τῆς Κοινότητος χρήματα τότε· τὰ μὲν ἐξ ἰδίων ἡμῶν χρημάτων, τὰ δὲ ἐξ ἄλλως πως δανείου ἐπληρώσαμεν τὰς συναλλαγματικάς. Καὶ ὅμως οἱ ὀπαδοὶ τῶν συκοφαντῶν μας μᾶς ἀπέδωκαν καὶ τοιαύτην μομφήν, ὅτι δῆθεν τὰ ἀκίνητα κληροδοτήματα εἴχομεν ὑποθηκίσαι δανεισθέντες δι' ἰδίων ἡμῶν ἐμπορικῶν χρῆσιν χρήματα, ὥστε ἠναγκάσθημεν νὰ πέμψωμεν κατὰ τὸ 1874 τῇ Κοινότητι πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος Ἀθηνῶν, ὅτι νὰ ἀκίνητα κληροδοτήματα εἰσὶν ἐλεύθερα

υγείνη χρεία νά τὰς ἐμβάσητε εἰς τὴν Πατρίδα· ἔπειτα καὶ ἡ θέ-
ηλῆσις τῶν ἀειμνήστων διαθετῶν σκοπιμώτερον δὲν δύναται νὰ
εὐκτελεσθῇ ἢ σωζομένου τοῦ πατρίου ἐδάφους. Ἐπειδὴ ἐνδιαφέ-
ρεσθε πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος ἀπὸ κάθε
ἄλλου» κλπ. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει 14 ὑπογραφεὶς ἐν αἷς καὶ
τὰς τῶν κυρίων Ν. Στ. Δουρδούφη, Δημ. Ντίκου, Κωστ. Γ. Μερ-
τζάρη, Βασ. Γ. Σούλα, Κ. Ἐξάρχου καὶ Νικ. Μπρέσουρα. δ΄.) Διὰ
τῆς ἀπὸ 2 Φεβρ. 1872 «Ἀξιότιμε κύριε Ἄντ. Γεωργίου, ὁ ὑμέ-
τερος πατριωτισμὸς εἶναι πλέον γνωστὸς ὥστε οὔτε προοίμια
οὔτε παρακλήσεις ἀπαιτεῖ, διότι παρὰ πάντα ἄλλον ὑπερμαχεῖτε
ὑπερὶ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος.....ἐσπευσμένως μᾶς γρά-
ψουσιν ἐκ Πατρίδος θερμοπαρκαλοῦντες περὶ χρημάτων διότι ἔ-
ρχουσι μεγάλην ἀνάγκην.....ζητοῦσι δὲ ἐπὶ τούτῳ (400) τετρα-
κοσίας λίρας καὶ τὴν ἀποστολὴν ταχεῖαν. Ὅθεν παρκαλοῦμεν
καὶ ταῦτα λαμβάνοντες πρὸ ὀφθαλμῶν συνανοηθῆτε ἀμέσως μετὰ
ὑτῶν ἀξιοτίμων κυρίων Χρ. Βάγια, Ἰω. Τσαγκούλη καὶ Ἰω. Βούρη,
ὑπρὸς οὓς γράφομεν καὶ ἰδιαιτέρως, καὶ ὅπως οἴδατε καὶ ἠξέσχετε
εὐξοικονομήσατε τὸ ῥηθὲν παρὸν καὶ ἀνευ βραδύτητος ἀποστεί-
νατε εἰς τὴν Πατρίδα. Ἀλλὰ πρὸς ἐπιχρῆσιν τῶν ἐν τῇ Πα-
τριδι ἀνάγκη νὰ μᾶς ἀπαντήσητε ἀμέσως ἢ κάλλιον τηλεγρα-
φήσατε ὅτι τὰ χρήματὰ ἀποστέλλονται, ὥστε νὰ τοὺς εἰδοποιή-
σωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ τηλεγράφου πρὸς ἡσυχίαν τοὺς». Καὶ
αὕτη ἡ ἐπιστολὴ φέρει 15 ὑπογραφεὶς, ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν κυρίων
Νικ. Δουρδούφη, Δημ. Ν. Ἰακώβου, Δημ. Ντήκου, Βασ. Γ. Σούλα,
Θωμᾶ Γκιώχα καὶ Νικολ. Γ. Κακαρούκα. ε΄.) Διὰ τῆς ἀπὸ 10/22
Μαΐου 1874 «Πρὸς τοὺς κυρίους Ἐπιτρόπους ἐπὶ τῶν κληροδοτη-
μάτων τῆς Κοινότητος Δελβινακίου εἰς Ἀθήνας.

Ἐξοτιμίμοι Κύριοι,

Ἐτὴν παρελθούσῃ ἐβδομάδι εἰλάβομεν εἰς βιβλίον τοὺς λογα-
ριασμὸς τῆς διαχειρίσεώς σας ἐπὶ τῶν κληροδοτημάτων τῆς Πα-
τρίδος ἀπὸ τὴν κυρίαν Χρυσάνθη Χ. Βάγια, σὰς εὐχαριστοῦν ὁ-
υποθήκης, ἀλλ' οἱ αὐτοὶ ὀπαδοὶ τῶν συκοφαντῶν δὲν ἔπαυσαν ἀποδίδοντες
ἡμῖν καὶ μέχρι πρὸ δύο ἐτῶν τοιαύτην μομφήν, ὥστε πληροφορηθεὶς τὴν
τοιαύτην καθ' ἡμῶν μομφήν ἀξιόπιστος Δελβινακιώτης ἠρώτησε μετὰ λύπης
τοῦ τὸν κ. Ἰωαν. Βούρη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1879 ὡς ἐξῆς «ἂν οἱ ἐπίτροποι
Ἄντ. Γεωργίου καὶ Εὐστρ. Δόστης ἐνουποθήκευσαν τὰ ἐδῶ κτήματα τῆς Κοι-
νότητος καὶ διέψευσε τὸ πρᾶγμα», Ὅρα φυλλαδίῳ Γ. Βούρη σελ. 8.

»λοι οἱ ἐδῶ περριπιδημοῦντες συμπατριῶται, διὰ τὸν ζῆλον καὶ
 »τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ὑπερκοπίσθητε τὰ δικαιώματα τῆς Πα-
 »τρίδος κατ' ἐκείνων, οἵτινες σκοπὸν εἶχον νὰ ἀφαιρέσωσιν αὐτὰ
 »ἐξ αὐτῆς· εὐελπιστοῦμεν ὅτι τὴν ἔσῃν προθυμίαν θὰ δεῖξητε καὶ
 »εἰς τὸ μέλλον. Οἱ πρόθυμοι συμπατριῶται σας παρεπιδημοῦντες
 »εἰς Κωνσταντινούπολιν Χρ. Ι. Κιτσούλης, Ἰωάννης Εὐσ. Δόστης,
 »Ἰωάννης Ἰακώβου, Θωμᾶς Γκιώχας (Τ. Σ.) φερούσης τὸν τίτλον
 »Ἐπιτροπῆ Σχολείων Δελβινακίου». Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1873.¹

Ε.) Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς σκεπτόμενοι γράφουσιν οἱ ἀ-
 ναισχυντοὶ συκοφάνται, ὅτι ἠδικήσαμεν τὴν νεολαίαν τῆς Πατρί-
 δος ἡμῶν μένουσαν μὲ ἓνα καὶ μόνον διδάσκαλον καὶ αὐτὸν ἐναλλ-
 λασσόμενον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀδίκως συκοφαντουμένων συμπολι-
 τῶν ἡμῶν κ. Π. Δάλλια, Γεωρ. Λάμπρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰω-
 ἀννου καὶ τοῦ Κωστ. Καμητζίου. Γράφουσι φαίνεται ταῦτα, φρο-
 νοῦντες ἴσως ὅτι ἔχουσι πέρασιν τοιαῦτα χονδροειδέστατα καὶ ἀ-
 ναιδιῆ ψεῦδη. Γνωρίζουσιν ὅμως οἱ εὐγενεῖς οὗτοι κύριοι ὅτι ἀπὸ τοῦ
 1860 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1877 ἡ Πατρίς ἡμῶν εἶχε πάν-
 τοτε δύο διδασκάλους· καὶ μέχρι μὲν τοῦ 1868 εἶχεν ἑλληνοδι-
 δασκαλὸν τὸν Ἀριστοτέλην Ἀδαμίδη (τὸν καὶ νῦν σοιοῦτον) ἀπὸ
 δὲ τοῦ 1868 μέχρι τοῦ 1877 τὸν Παναγιώτην Οἰκονομίδην, τὸν
 καὶ πρὸς Σχολάρχην ἰσοδυναμοῦντα, καθότι ἀπέλυε τοιοῦτους μα-
 θητάς, οἵτινες ἐξεταζόμενοι ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Ἰωννί-
 νοις Γυμνασίου κατετάσσοντο εἰς τὴν δευτέραν τάξιν αὐτοῦ· δη-
 μοδιδασκάλους δὲ εἶχε μέχρι μὲν τοῦ 1865 τὸν κ. Κωνσταντῖνον
 τὸν ἐπικλοῦμενον καὶ Μαχᾶν ἀπὸ δὲ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ Σε-
 πτεμβρίου 1877 τὸν κ. Δημ. Τσυχκούλην, τὸν ὄντα καὶ μέχρι
 τοῦδε. Καὶ τοὺς μὲν δημοδιδασκάλους ἐπλήρωνε ἀνὰ δεκαπέντε
 ἕως εἴκοσι λίρας κατ' ἔτος, τοὺς δὲ ἑλληνοδιδασκάλους ἀπὸ τριά-
 κοντα ἕως τεσσαράκοντα καὶ τινα ἔτη τὰ τελευταῖα τὸν Π. Οἰ-
 κονομίδην λίρας τεσσαράκοντα πέντε. Καὶ μέχρι τοῦ 7θρίου 1877
 οὗτοι ὑπῆρξαν, κατὰ τὸν 7θριον ὅμως τοῦ 1877 οἱ ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει συμπολιταὶ ἡμῶν συνέστησαν εἰς τὴν Κοινότητα ὡς ἑλ-
 ληνοδιδασκαλὸν τὸν κ. Κωστάκην Ἐξάρχου, ὃν καὶ συνεφώνησαν
 ἀνὰ πεντήκοντα λίρας κατ' ἔτος διὰ μίαν τριετίαν καὶ τοῦτο διὰ
 τὰ φῶτα του, καθότι γράφει «ἐν ἄλλαις λέξεσι», ἐπιχρῦσωσιν ἐ-

¹ Τὰς δ' ἐκ Δελβινακίου ἐπιστολάς θέλομεν δημοσιεύσει ἐν δέοντι.

πεξηγων ἐν παρενθέσει *σουβατίσματος* καὶ νὰ τὸ *βάλλομεν* εἰς τὸν τόπον (ἔρα ἐπιστολὴν ἐν φυλ. Βούρη σελ. 86) καὶ ὅστις συμπαρέλαβεν ἀκολούθως ὡς δημοδιδάσκαλον καὶ τὸν γυναικᾶδελφόν του Εὐστ. Ἰω. Ἀλέξην εἰς τούτους δὲ προσετέθη μετὰ τινε καιρὸν, ὡς νὰ μὴ ἤρκειν οἱ δύο καὶ ἕτερος δημοδιδάσκαλος ὁ κ. Ἰωάννης Π. Οἰκονομίδης καὶ οὕτως ἐξακολουθοῦσιν ὑπάρχοντες καὶ μέχρι σήμερον ὄχι πλέον 3 ἀλλὰ τέσσαρες!! διότι προδιδασθέντος τοῦ κυρίου Ἐξάρχου εἰς Κοτσάμπασην τοῦ Δελβινακίου, ἢ μάλλον δικτάτορα, ἀντεκατέστησεν αὐτὸν διὰ τοῦ Ἀριστοτέλους Ἀδαμίδου. Δὲν εἶναι τῶρα αἰσχος καὶ εἰς τὸν κ. Χ. Κιτσούλην καὶ εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀπαδοὺς αὐτοῦ τοὺς γράφοντας τὰ ἀνωτέρω ἀναίσχυντα καὶ χονδροειδέστατα ψεύδη, ἐνῶ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1880 παρεπονέθησιν εἰς τὸν κ. Πέτρον Τσαγκούλην, διελθόντα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐλθόντα ἐνταῦθα, ὅτι ἐπεσωρεύθησιν τέσσαρες διδάσκαλοι εἰς τὰ σχολεῖα καὶ οὐδεμίαν πρόδοσιν γίνεττι, διότι ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων πρὸ τοῦ κ. Κωστάκη, ὅπου ἐδίδασκεν εἰς μόνον ἐλληνοδιδάσκαλος καὶ εἰς δημοδιδάσκαλος ὁ κ. Δημ. Τσαγκούλης ἐγένετο ἀκεστη πρόδοσιν καὶ τὰ διὰ τὰ σχολεῖα κληροδοτήματα δὲν εἶναι ὑπογεωμενα νὰ τρεφῶσι περιττοὺς διδασκάλους, χάριν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου;

Ταῦτα πληροφορηθέντες ἡμεῖς παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Τσαγκούλη, ἐσυμβουλευσαμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν διὰ τῆς ἀπὸ 15 καὶ 17 Ἀπριλίου ἐπιστολῆς μας, νὰ μὴ γίνηται ἡ ἀδίκος αὕτη δαπάνη, πρὸς ἐξοικονόμησιν προσώπων, ἀλλὰ νὰ περιορισθῶσιν ὡς καὶ πρότερον εἰς δύο μόνον διδασκάλους τὸν ἐλληνοδιδάσκαλον καὶ ἕνα τὸν ἰκανώτερον δημοδιδάσκαλον, ὡς ἦτο καὶ πρότερον καὶ μάλιστα κατὰ τὸ 1875 ὅτε ἐπισκεφθεὶς ὁ Ἄντ. Γεωργίου τὴν πατρίδα, εὔρε δύο μόνον διδασκάλους τοὺς ἀνωτέρω Παν. Οἰκονομίδην καὶ Δημ. Τσαγκούλην εἰς ἀμφοτέρω τὰ σχολεῖα καὶ ταῦτα ἀκμάζοντα (ἔρα ἐπιστολὴν 15/17 Ἀπριλίου 1880 σελ. φυλλαδ. Β. 129—139.)

Ἐρωτῶμεν ἰδίαν τὸν κ. Χρ. Κιτσούλην τὸν ἐνταῦθεν διελθόντα καὶ εἰς Κέρκυραν μεταβάντα καὶ φέροντα, ὡς πιστεύομεν, καὶ φύλλα τῆς ἐφημερίδος «ὁ Νεολόγος» ἵνα δείξῃ πρὸς τοὺς ἐν Κερκῦρα συμπολίτας ἡμῶν τὴν ἀναίσχυντον καὶ γέμουσαν ψευδολογιῶν διατριβὴν του, μὲ ποῖα μούτρα εἶδε τοὺς συμπολίτας μας τούτους γράφων πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τόσκα ἄλλα ψεύδη καὶ ὅτι ἀψήσικμεν

ἡμεῖς τὴν νεολαίαν τοῦ Δελβινακίου μὲ ἓνα μόνον διδάσκαλον, καὶ τοῦτον ἐναλλασσόμενον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀδίκως μεθ' ἡμῶν συκοφαντουμένων συμπολιτῶν, ἐν ᾧ τέσσαρες ἤδη ὑπάρχουσιν; ἑποῖαν ἐκτίμησιν θὰ κάμωσιν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐν Κερκύρᾳ συμπολιτῆται μας καὶ οἱ ἐν Δελβινακίᾳ, ὅστις θέλων νὰ ἐξκαπατήσῃ αὐτοῦς γράφει τοσαῦτα χονδροειδέστατα ψεύδη εἰς τὸν Νεολόγον; Εἶναι αἰσχος κ. Κιτσούλη γὰ θεωρῆς εἰς τοσοῦτον βῆθρον ἀδαεῖς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ διακρίνωσι τὸν ἓνα διδάσκαλον ἀπὸ τῶν τεσσάρων!... Οὐχὶ κύριε Κιτσούλη δὲν εἶναι ἀδαεῖς οἱ συμπολιτῆται ἡμῶν, σὺ εἶσαι κακόβουλος καὶ μωρόσοφος, ὅτινος ἡ κακοβουλία τῆς κεφαλῆς καὶ ἡ μοχθηρία τῆς καρδίας σου κκλύπτουσι τὸν ὀρθὸν συλλογισμὸν καὶ σὲ ὠθοῦσιν εἰς τοιαῦτα μωρὰ καὶ ἀναιδῆ ψεύδη, φρονῶν ὅτι θὰ δυνηθῆς νὰ ἀποπλανήσῃς εὖ φρονοῦτας ἀγαθοὺς συμπολίτας διὰ τοιούτων ἀναιδῶν μωρολογιῶν καὶ ψευδολογιῶν ἀναισχύντων.

Εἰς τοιαῦτα δημοσιευθέντα ψεύδη σοῦ τε καὶ τῶν ὀπαδῶν σου στηριζόμενος, ἔγραψας πρὸς τοὺς ἐν Δελβινακίᾳ ὁμοφρονοῦντας σου, ἓνα πειθανγκάζωσι τοὺς ἐξ ἠοικιθηταμένου συμπολίτας εἰς τὸ συχερὸν ἔγκλημα τῆς ψευδορκίας, ἀγνοῶν τὴν ἀυστηρότητα τοῦ Νόμου πρὸς τοὺς ψευδορκοῦντας ὡθεὶς αὐτοῦς πλὴν τῶν ἄλλων ἠθικῶν συναπειῶν καὶ εἰς παντελεῆ καταστροφὴν αὐτῶν τε καὶ τῶν οἰκογενειῶν των;

Ἴδωμεν κ. Κιτσούλη ἐὰν θὰ ἐπιτύχῃ ἡ τοιαύτη σου πρὸς τὴν Πατρίδα στυγερὰ κηλὶς καὶ ἀποκατασταθῆς καὶ σὺ δημιουργὸς τοιούτου στυγεροῦ ἔγκληματος καὶ ἀποθανατήσης τὸ ὄνομά σου εἰς ὃ θὰ διατελῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ μένης ἐστιγματισμένος ἐσχεῖ.

ΣΤ'.) Λέγουσιν οἱ ἀναιδεῖς συκοφάνται μας, ὅτι δῆθεν ἀπορροφήσαντες ἐπίδεικτετρακεῖν τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐνταῦθα κληροδοτήματων ἀφήκαμεν τὴν νεολαίαν εἰς μεσαιωνικὸν σκότος. Οὐχὶ ἡμεῖς ἀλλὰ σεῖς ἀναιδεῖς συκοφάνται, οἱ καὶ τὸ ἐκ δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4000) περίπου κληροδοτήμα τοῦ αἰοιδίμου συμπολίτου ἡμῶν Ἰωάν. Π. Γαγκούλη σταλὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατεπνίξατε αὐτὸ ἐκεῖσε, καὶ οἱ ἐν Δελβινακίᾳ κατὰ καιροὺς ὀπαδοὶ σας διαχειριζόμενοι τὰ ἐντεῦθεν ἀτελλόμενα χρήματα ἀπερροφήσατε ταῦτα καὶ ἰδοὺ παράδειγμα, ἐνῶ ἐπληρώθησαν οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἱατροῦ, διὰ μίαν τριετίαν ἀπὸ τοῦ

1876 μέχρι τοῦ 1878 ὑπάρχει περίσσευμα ἀδικαιολόγητον δέκα ἑννέα χιλ. ἑννεακοσίων πέντε δραχμῶν (19,905)· καὶ ὁμως εἶχον τὴν ἀναίδειαν οἱ ὀπαδοί σας νὰ γράψωσι πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς ἀπὸ 23 Μαρτίου 1880 ἐπιστολῆς των, ὅτι τὸ σχολεῖον ἔχουσιν εἰσέτι μὲ ξηραὺς τοίχους (ἄρα ἐπιστ. ἐν σελ. 123). Ἐρωτῶμεν σέσσοφῃ Κιτσιούλη, ὅστις πρὸ τριετίας εὐρίσκεσο ἐν τῇ Πατρίδι, ποῦ ἔδαπανήθη τὸ μέγα αὐτὸ χρηματικὸν ποσὸν, καὶ τὸ σχολεῖον ἔχετε εἰσέτι μὲ ξηροὺς τοίχους; (ἄρα σελ. 140—144. Βούρη.) Ἐὰν ἡ νεολαία τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν Πατρίδος εὐρίσκηται εἰς μεσαιωνικὸν σκότος σεῖς εἰσθε αἷτιοι, οἱ συστήσαντες εἰς τὴν ἀτυχή Πατρίδα τὸν ἀμαθέστατον ὀπαδὸν σας Κωστάκη Ἐξάρχου ἑλληνοδιδάσκαλον, καὶ μετὰ πενήτηντα λιρῶν κατ' ἔτος, ὅστις οὔτε διὰ δημοδιδάσκαλος δὲν εἶναι ἱκανὸς, ὅπου καὶ εἰς τοὺς Φιλιάτας διετέλει τοιοῦτος μὲ δέκα πέντε ἕως εἴκοσι λίρας κατ' ἔτος, καὶ τῷ ἔδωκαν τὰ παπούτσια στὸ χέρι διὰ τὴν ἀμάθειαν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἐφορτώσατε σεῖς εἰς τὴν ῥάχιν τῆς ἀτυχοῦς νεολαίας τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Τὸν ἐκλεκτὸν σας τοῦτον παραχαράκτην καὶ ἄλλων ἱερῶν τῆς πατρίδος, καὶ τὸν καταστρέψαντα καὶ αὐτὸν τὸν ἐνεργεῖα κανονισμὸν τῆς Πατρίδος, καὶ τὸν θῆμα γενόμενον τῆς ἐμπιστίαις του ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκλεκτοῦ σας ἀγύρτου Κωστ. Ἐξάρχου Ἁγίου Δρυϊνουπόλεως ἐχχρακτηρήσαμεν καὶ παρεστησαμεν προσηκόντως ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου διὰ τῶν ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1881 ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστ-ρίου ἐγγράφων προτάσεών μας ὡς ἐξῆς.

α' Ἐπειδὴ πρὸς ἀπόδειξιν, καὶ διὰ ψευσιν τῶν τε ἀντιδίκων Κ. Μερτσάρη καὶ Ἐξάρχου καὶ ἱερέως Εὐστρατίου καὶ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 πρὸς τὸν κ. Ἐξάρχον πληρεξουσίου, συνταχθέντος ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπογραφέντος δι' ἀπειλῶν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Δρυϊνουπόλεως ἀφορισμοῦ, πρὸς τοὺς μὴ στέργοντες νὰ ὑπογράψωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ ἰδίως πρὸς ἕνα τῶν πρώτων οἰκοκυραίων τῆς Κοινοῦτητος Κώστα Ντάλε, καθ' οὗ ἠγέρθη ὁ Ἅγιος Δρυϊνουπόλεως, καὶ ἐφόρεσε τὸ πετρὴχλίον του ἵνα ἐπισήμως ἀφορίσῃ αὐτὸν (τὴν ἀντιχριστιανικὴν καὶ ἀναξίαν καὶ ἀσεβῆ εἰς ἀρχιερέα ταύτην πράξιν κατηγγείλομεν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἀνκνέομεν τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀσεβήσαντος) καὶ διὰ ψευσιν τοῦ Ἁγίου Δρυϊνουπόλεως μαρτυροῦντος εἰς τὸ αὐτὸ πληρεξούσιον ἐναντίον τοῦ ἐνεργεῖα κανονισμοῦ, ὅτι δῆθεν ἔχρηζε τῆς ἐπικυρώσεως αὐτοῦ, διὰ ἃ ἀπέρριψε δῆθεν αὐτὸν, φέρομεν τὴν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1879 ἐπίση-

μον τῆς Κοινότητος ἐπιστολὴν φέρουσαν καὶ τὰς ὑπογραφὰς δύο τῶν ἀντιδίκων τοῦ Κώστα Μερτσάρη καὶ Κωνστ. Ἐξάρχου ἔχουσαν ἐν ἀρχῇ αὐτῆς ὡς ἐξῆς ἂ Ἡ Κοινότης Δελβινακίου συναλθοῦσα ἐν γενικῇ συνελεύσει σήμερον τὴν 1 Ἰουλίου 1879 συμφώνως τῷ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμῷ κλπ.»

Ἐπειδὴ ἡμεῖς οὔτε ἐπτοήθημεν οὔτε πτοούμεθα ἐκ τοῦ μυθώδους αὐτοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ (τριακόνα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν !!!) οὔτε ἐλυπήθημεν διὰ τὴν κατάσχεσιν τῆς ἀκινήτου ἡμῶν περιουσίας, διότι καὶ πενταπλάσιον ποσὸν ἂν ἀποδειχθῆ, ὅτι ὀφείλομεν εἰς τὴν Κοινότητα, εἴμεθα ἀξιόχρεοι νὰ ἀποτίσωμεν αὐτὸ, ἀλλὰ πρὸς ἐπιτροπὴν τῆς Κοινότητος τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἔχουσαν νόμιμον πληρεξουσιότητα, καὶ οὐχὶ κίβδηλον ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ τῶν ἀντιδίκων πληρεξουσιότης, γγνωμένη διὰ τοιοῦτων ὀργῶν καὶ παρνομιῶν. Λυπούμεθα ὅμως καὶ ἐλεεινολογοῦμεν εὐάριθμα ὄντα τινὰ, τῆς ἀτυχῆς πατρίδος μας, ὑποστηρίζοντα ἀναξίου τινὰς, καὶ ὡς μὴ ὄφειλε τέκνα τῆς πατρίδος, νὰ τρέφῃ αὐτῆ, οἷτινες μηδὲν ὄφελος πρὸς αὐτὴν παρέχοντες, ὑποσκάπτουσι τὰ θεμέλια αὐτῆς, ὡς ὁ ἀντίδικος Κωνστ. Ἐξάρχου ὁ δημιουργήσας ἐπιτροπὴν παρὰ τὴν ἐνεργείαν κανονισμὸν τῆς Κοινότητος, καὶ δούς αὐτῇ δικαίωμα, νὰ διορίζῃ καὶ διδάσκαλους, ἧτις καὶ ἐδιώρισεν αὐτὸν πρὸ ἐξ ἑσχεδὸν μηνῶν, πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης συμφωνίας αὐτοῦ διὰ τρία ἔτη εἰσέτι ἐλληνοδιδασκαλον μετὰ μισθοῦ πενήκοντα λιρῶν ὀθωμ. κατ' ἔτος, τοῦτο δὲ ἐνήργησεν ὁ Κ. Ἐξάρχος, διότι ἐγίνωσκεν ὅτι ἡ κοινότης μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρώτης συμφωνίας δὲν προετίθετο νὰ ἀνανεώσῃ μετ' αὐτοῦ, συμφωνίαν, γνωρίζουσα ἐκ πείρας τὴν ἀμάθειαν αὐτοῦ, καὶ τὸ γενόμενον πρὸς τοὺς μαθητευομένους παῖδας αὐτῆς ἀδίκημα καὶ ἐνόησεν ὅτι ἤθελεν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐν Φιλιάταις πρώτην του δημοδιδασκαλικὴν θέσιν μετὰ λιρῶν εἴκοσι κατ' ἔτος, ἣν κατεῖχε πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ὡς ἐλληνοδιδάσκαλος μετὰ λιρῶν πενήκοντα κατ' ἔτος καὶ τοῦτο τῇ συνεργείᾳ ἡμῶν χάριν πατριωτισμοῦ, ἀγνοούντων τὴν εἰς τοιοῦτον βηθμὸν ἀμάθειαν αὐτοῦ καὶ τᾶλλα πρὸς καταστροφὴν τῆς πατρίδος φρονήματα αὐτοῦ· καὶ πραγματικῶς τοιοῦτος ἔστιν ὁ ἐλληνοδιδάσκαλος Κωνστ. Ἐξάρχου. Καὶ τῷ ὄντι χωρὶς νὰ ἀδικήσωμεν τὸν ἄνθρωπον πρέπει νὰ εἴπωμεν τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, ὁ κ. Κωνστ. Ἐξάρχου πλὴν τῶν ἄλλων προτερημάτων, ὧν εἶναι κἄτοχος καὶ μάλιστα διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, ὡς ζωγραφεῖ-

ται διὰ τῶν προειρημένων 2 ἐπιστολῶν 9 καὶ 28 Ἀπριλίου 1880 καὶ τῆς 1 Ἰουλίου 1879 δι' ἧς αὐτὸς ἑαυτὸν διαφεύδει, ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος Δελθινῆς ἀρχαίας κέκτηται καὶ τὸ προτέρημα τοῦ ἑλληνιστοῦ διδασκάλου, κατ' ὀλίγον μόνον ἐλαττοῦται, ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν πτώσεων τῶν ὀνομάτων, τὴν ὀρθὴν σημείωσιν καὶ ὀρθογραφίαν αὐτῶν, εἴτε ἐπιθέτων, καὶ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν χρόνων τῶν ῥημάτων, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐκ πολλῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντων ἐπιστολῶν καὶ εἰς χεῖρας ἡμῶν εὑρισκομένων καὶ ἐκ τῆς γραφῆς τῶν ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1 Ἰουλίου καὶ 14 Αὐγούστου 1879 καὶ 23 Μαρτίου 1880 ὧδε προσαγομένων ἰδίως δὲ, ἐκ τῆς ἀπὸ 14 Αὐγούστου ἐν ἧ γράφει. «Ἐν ἄλλαις λέξεις πρὸς ἐπιχρῶσασιν (ἐπεξηγῶν ἐν παρενθέσει.) «Σουβατίσματος ὅπως τὸ βάλωμεν εἰς τὸν τόπον του.»

Ἐκ τοιούτων προτερημάτων ἐμφορούμενος ὁ κ. Κώστας Ἐξάρχου ἐθεώρησεν ἀνάξιον τὴν θέσιν τοῦ Ἑλληνοδιδασκάλου ἢ μᾶλλον Σχολάρχου (διότι ἡ Κοινότης ἡμῶν Σχολάρχην εἶχε πρὸ αὐτοῦ τὸν κ. Παναγ. Οἰκονομίδην, ὅστις ἀπέλυε τοιοῦτους ἀποφοίτους μαθητὰς του, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς τὰ Γυμνάσια τῶν Ἰωννῶν καὶ ἐξεταζόμενοι κατετάσαντο εἰς τὴν Β' τάξιν τοῦ Γυμνασίου) κατέφυγεν εἰς ἄλλην ὑψηλοτέραν θέσιν τὴν τοῦ Κοτσάμπικη ἢ δικτάτορος τοῦ Δελθινῆς, καὶ ὅτι διὰ παντὸς μέσου διαφορᾶς καὶ παρανομίας ἐδημιούργησε τοιαύτην θέσιν, διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 συνταχθέντος παρ' αὐτοῦ πληρεξουσίου, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς, διότι ἡ τοιαύτη δι' ἀπειλῶν ἀφορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δρυϊνοπόλεως πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῇ κοινότητι Κανονισμοῦ καταπίπτει ὡς παράνομος καὶ ἀνυπόστατος.

Τὸ αὐτὸ ἐνήργησεν ὁ κύριος οὗτος καὶ διὰ τὸν γυναικαδελφόν του Εὐστ. Ἀλέξη, διορισθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦτον διὰ τρία ἔτη ἀνά 25 λίρας κατ' ἔτος διδάσκαλον, ἐνῶ πολὺ ἀπέχει τῆς διδασκαλικῆς ἱκανότητος.

Ταῦτα ἡμεῖς ἐξεθέσαμεν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου. Ὁ δὲ κ. Κωστάκης μῆτε ἐτόλμησε νὰ ἀντικρούσῃ ταῦτα, δι' ἑνὸς κἂν γρῦ....

Ζ'.) Οὔτε διχονοίας σπείρομεν ἡμεῖς διὰ τῆς διανομῆς τῶν φυλακιδίων τοῦ κ. Βούρη οὔτε εἰς τοὺς ἐν Δελθινῆς οὔτε εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολίτας, ἀλλὰ σὲς συκοφάνται καὶ οἱ

ὁπαδοί σας σπείρετε τὴν διχόνοιαν πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας, παρακωλύοντες αὐτοὺς νὰ λάβωσι φυλλάδια διὰ νὰ μὴ ἀναγνώσωσι καὶ εὕρωσι τοὺς ἀληθεῖς λογαριασμοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους τοῦ 1879 τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν κληροδοτημάτων, καὶ σταλέντας καὶ πρὸς τοὺς ἐν Δελφίνακίῳ καὶ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοὺς ἐπνίξατε καὶ τούτους, ὡς καὶ τὸ ἀνωτέρω κληροδότημα τοῦ αἰοιδίμου Ἰω. Π. Τσαγγούλη διὰ νὰ ἔχητε τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας ἀείποτε εἰς τὸ σκότος καὶ μὴ γινώσκοντας ποῦ καὶ πῶς εὐρίσκονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων, καὶ νὰ διαβουκολῆτε ἅπαντας τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας, ὅτι δῆθεν καταχρασθέντες ἡμεῖς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν ἡμῖν διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἱερῶν κληροδοτημάτων σχολεῖων καὶ ἐκκλησιῶν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν Πατριδος ὀφείλομεν τῇ Πατρίδι 35 *χιλιάδα* δραχμῶν!!! ... Ὡς εἶπατε καὶ πρὸ ὀκτώ περίπου μηνῶν εἰς τὴν ἀξιοσέβαστον συμπολιτίδα ἡμῶν κυρίαν Χρυσάνθην Χ. Βάϊα ὅτι ἀνεβιβάσαμεν τὴν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν κτημάτων τῶν κληροδοτημάτων δαπάνην εἰς τὸ μυθῶδες ποσὸν ὀγδοήκοντα *χιλιάδας* (80,000) δραχμῶν!... ἐνῶ τοῦτο ἀνέρχεται σὺν τῇ ἀγορᾷ γειτονικοῦ γηπέδου καὶ προσθήκῃ ἑνὸς μαγαζείου κλπ. εἰς δραχμὰς εἴκοσι *χιλιάδας πεντακοσίας ὀγδοήκοντα ἑννέα* (20,589) (δρα σελ. 10 φυλ. Βούρη). Καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν μυθῶδων ψευδολογιῶν σας ἐδημοσιεύσατε τὴν ἀναίσχυντον εἰς τὸν «Νεολόγον» διατριβὴν σας. Ἡμεῖς ὁμῶς ὡς λέγομεν καὶ πρὸς τὸν κύριον Βούρη δι' ἐπιστολῆς μας, (δρα σελ. 95—102 φυλ. Βούρη) θὰ προκαλέσωμεν νόμιμον ἐκτίμησιν τῶν εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν κληροδοτημάτων δαπανῶν ἐν δέοντι. Τὸ αὐτὸ θέλομεν πράξει χρεῖας τυχούσης καὶ εἰς τὰ ἐνοίκια τῶν κτημάτων αὐτῶν. Ἀφοῦ σεῖς συκοφάνται ἀγνωμονοῦντες εἰς τοσαύτας πρὸς τὴν πατρίδα θυσίας ἡμῶν, μᾶς ἐπροσάφατε τοσαῦτα ἀναίσχυντα ψεῦδη δυσφημοῦντες ἡμᾶς. Οἱ καταχρασται (ὡς ἀπεκαλέσατε ἡμᾶς) ὧ εὐγενεῖς συκοφάνται, δὲν δημοσιεύουσι τὴν λογοδοσίαν των εἰς φυλλάδια (ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπράξαμεν ἡμεῖς) καὶ οὐχὶ διὰ μόνους τοὺς ἐνδιαφερομένους συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους, ἔχοντες τὴν περιέργειαν νὰ ἀναγινώσκωσι τὰ δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Βούρη φυλλάδια (διότι πᾶν δημοσιευθὲν ἔργον εἶναι κτῆμα τοῦ δημοσίου, καὶ ἕκαστος εὐχρεστοῦμενος περιεργείας χάριν ἀναγινώσκει), ἀλλὰ τὴν κρύπτουσιν εἰς

τὸ σκότος διὰ νὰ μὴ ἐξελεχθῶσιν ἔνοχοι. Ὡς σεῖς συκοφάνται οἱ παρακωλύοντες τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας νὰ λάβωσι φυλλάδια, διὰ νὰ τοὺς ἔχητε εἰς βαθύτατον σκότος, διὰ τοὺς ἐπιδιωκομένους αἰσχροὺς σκοποὺς σας, κατὰ τῆς ἱερᾶς περιουσίας τῆς πατρίδος καὶ τοῦτο πράττετε ἵνα μὴ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν φυλλαδίων πληροφορηθῶσιν οἱ συμπολίται, πολλὰς ἀσχημίας σας, καθὼς καὶ τὴν ἀπόκρυφιν χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ σας τυχοδιώκτου Ἐξάρχου πρὸς ζημίαν τοῦ Ἄντ. Γεωργίου, ὅστις ὑπαγορεύσας (διὰ τὸ πᾶθημα τῶν ὀφθαλμῶν του) ἐκ μνήμης τὴν σύνταξιν τῶν κατὰ προσέγγισιν λογαριασμῶν παρέλιπε τὰς ἐν τῇ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1877 ἐπιστολῇ τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος ἀναφερομένης δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (δρα ταύτης σελ. 84 Βούρη), διότι τὰ φυλλάδια ἐὰν ἐλάμβανον οἱ συμπολίται καὶ ἀνεγίνωσκον, ἐὰν μὲν εὑρισκον ἡμᾶς ἐνόχους ἤθελον συμφωνήσαι μὲ σας νὰ μᾶς καταδιώξωσι μέχρι ἐξοντώσεως, ἐὰν δὲ εὑρισκον ἀθώους ἡμᾶς καὶ τὴν ἀλήθειαν μόνον ἀγνῆν, καὶ ἠρνοῦντο νὰ ὁμολογήσωσι καὶ τὴν ἀθωότητά μας καὶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν θὰ εἶχομεν τὴν παράλογον ἀπαίτησιν νὰ τοὺς ὑποχρεώσωμεν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἄς ἐπραττοῦν ὅ, τι ὑπαγορεύει αὐτοὺς ἢ συνείδησίς των, ἀλλ' ἠθέλωμεν ἀρκεσθῆ ὅτι ἐπληροφορήθησαν ἐκ τῶν φυλλαδίων τὴν ἀθωότητα ἡμῶν καὶ ἀγνῆν τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ τρόπος σας ὅμως τῆς παρακωλύσεως προδίδει ἐνοχὴν σας, φαινομένην εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν φυλλαδίων, καὶ σκοποὺς ὄχι διὰ τὴν πατρίδα ἀγνοῦς, διότι ἐὰν εἶχετε ἀγνοῦς σκοποὺς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ πεποίθησιν ὅτι ἡμεῖς κατεγράσθημεν τῇ ἱερᾷ περιουσίᾳ αὐτῆς, οὐ μόνον δὲν ἠθέλετε παρακωλύσαι τοὺς συμπολίτας νὰ λάβωσι φυλλάδια καὶ μάλιστα ἀφοῦ παρέχονται παντὶ Δελθιναικίῳ τῷ δωρεάν, ἀλλὰ καὶ νὰ παρκινήσῃτε ἅπαντας καὶ ἅπανταχοῦ τοὺς συμπολίτας διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν, τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ 1879 λογαριασμῶν μας καὶ τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς κοινότητος· διότι ποῦ ἀλλοῦ θὰ φαίνεται ἡ ἐνοχὴ μας, ἢ εἰς τοὺς ἐν τῷ φυλλαδίῳ λογαριασμοὺς, οὓς καὶ εἰς χεῖράς σας ἔχετε καὶ ἠδύνασθε νὰ τοὺς ἀντιπαρατάξῃτε διὰ νὰ ἀποδείξῃτε τὴν ἐνοχὴν μας, καὶ οὐχὶ νὰ δημοσιεύῃτε ἀναιδῆ ψεύδη ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως, στηριζομένης ἐπὶ τῶν σταλέντων πρὸς τὴν πατρίδα καὶ

εις χειρας σας λογαριασμών, ὅτι εἴμεθα ὀφειλέται μισθώδους καὶ γελοίου ποσοῦ τριάκοντα πέντε χιλ. δραχμῶν;

Ὅτε ὁ κύριος Βούρης παρσυρόμενοι παρ' ἡμῶν συνέταξε τοὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1879 λογαριασμοὺς τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν κληροδοτημάτων, ἀλλὰ παρακαλούμενος διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ὑπὸ τῆς κοινότητος, καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι καὶ τοὺς ἐν Δελθιναικίῳ σταλέντας λογαριασμοὺς κατεπνίζετε καὶ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ μάλιστα τοὺς ἐσχάτως σταλέντας οὓς ἐλάβετε ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ν. Ιω. Ντόστη καὶ Εὐστρ. Μπρέσουρα καὶ ἀπεκρύψατε· συνέταξε καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς πολλὰ ἀντίτυπα καὶ παρέχει δωρεὰν παντὶ Δελθιναικίῳ, ἀνὰ ἐν, ἵνα ὧσιν ἐν γνώσει ἅπαντες οἱ συμπολίται· ὅπερ τοῦτο σεῖς ἐθεωρήσατε δυστύχημα διὰ τὴν Πατρίδα, διότι διὰ τῶν φυλλαδίων μνηθάνουσιν ἅπαντες οἱ συμπολίται ποῦ καὶ πῶς εὐρίσκονται οἱ ἐν λόγῳ λογαριασμοί. Καὶ φαίνεται ἐκ τῶν ἰδίων τὰ ἀλλότρια κρίνοντας (διότι ἀποπειράθητε ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑμεῖς νὰ πικρατύρητε αὐτὸν ἀπετύχητε) ἀπεδώσατε εἰς τὸν κ. Βούρην αὐτὸν ἄλλως τε χρηστὸν ὅτι παρασύρεται παρ' ἡμῶν, πρὸς ἐπίμετρον τῶν δυστυχιῶν τῆς Κοινότητος.

Η.). Σεῖς εὐγενεῖς συκοφάνται· ἡμῶν παρεχράζεσθε ἀναισχύντως καὶ τὴν ἐκ πέντε χιλιάδων δραχμῶν συνεισφοράν χάριν τῆς Πατρίδος πρὸς ἀνέγερσιν Παρθεναγωγείου τοῦ κ. Ί. Βούρη καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς κυρίας αὐτοῦ (σελ. 73 τοῦ αὐτοῦ φύλ.) διὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω, εἴτι ὁ κ. Βούρης ὑπόσχεται ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐανθία υδωρήσεται τῇ Κοινότητι πρὸς ἀνέγερσιν παρθεναγωγείου δρ. πέντε χιλιάδας 5,000 ἐπὶ τῷ ὄρῳ ὅτι ὁ Ἄντ. Γεωργίου νὰ μένη ἰσαριθμῶς Ἐπίτροπος τῆς Κοινότητος ἐν Ἀθήναις καίτοι ἀποτυφλωθεὶς, ε(!) Δὲν ἐκπληττόμεθα διὰ τὴν ἀναιδῆ ταύτην παραχάραξιν τῆς ἀληθείας, διότι σεῖς συκοφάνται εἴσθε συνειθισμένοι εἰς παρεχράξεις, ὡς ἀπεπειράθητε καὶ κατὰ τὸ 1874 νὰ παρεχράξετε καὶ τὸ τέταρτον τῆς ἐν Δελθιναικίῳ δημογεροντικῆς Σφραγίδος, ἀλλὰ σὰς ἐλεεινολογοῦμεν διὰ τὴν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀναίδειάν σας καὶ πρὸ πάντων, διότι ἐπιχαιρεκακοῦντες μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ ἐμφάσεως γράφετε τὸ ἀνωτέρω πρὸς τὸν Ἄντ. Γεωργίου συμβάν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ δυστύχημα. Ὁ Ἄντ. Γεωργίου, εὐγενεῖς συκοφάνται, ἔπαθε τὸ δυστύχημα αὐτὸ ἐργαζόμενος ἡμέραν τε καὶ νύκτα, πῶς νὰ διασώσῃ ἐκ χειρῶν ἀδίκων τὰ κλη-

ροδοτήματα τῶν ἱερῶν ἰδρυμάτων τῆς Πατρίδος καὶ καταστήσει ὅποια τὰ κατέστησε προσοδοφόρα, δαπανήσας ἰδίαν αὐτοῦ περιουσίαν, ὡς καὶ τῷ ὤφειλεν ἡ Κοινότης λείψυχον ἔτι ἐκ τῶν καταβληθέντων χρημάτων του, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1874 (ὅτε ἐστάλησαν πρὸς αὐτὴν τὸ δεύτερον οἱ λεπτομερεῖς λογαριασμοὶ) περὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν, αἵτινες συνεψηφίσθησαν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ 1875 (ὄρα ἐν τῷ πίνακι φυλ. Β.) Ἄλλὰ καὶ τυφλῶς ὦν ἔραπιζει τοὺς καταχθονίους σκοπούς σας, τοῦ νὰ εἰσπληθήσῃτε εἰς τὴν ἱεράν τῆς πατρίδος περιουσίαν καὶ καταστήσῃτε ταύτην τιμάριον σας καὶ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν σας. Ὁ παθὼν τὸ δυστύχημα τοῦτο διὰ τὸν μέγαν πρὸς τὴν Πατρίδα ζῆλον του Ἄντ. Γεωργίου, Θεοῦ εὐδοκοῦντος ἐντὸς δύο μηνῶν ἀνακτᾶται διὰ τῆς ἱατρικῆς θεραπείας τὸ φῶς του. Σεῖς δὲ εὐγενεῖς συκοφάνται, ὑπὸ τῆς κακίας ἐτυφλώθητε καὶ τὸν νοῦν καὶ τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα, ἐργαζόμενοι πῶς νὰ εἰσπληθήσῃτε εἰς τὴν ἱεράν ταύτην περιουσίαν τῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἔχετε τιμάριον σας τῶν φίλων σας καὶ συγγενῶν σας. Καὶ ἂν μὴ σᾶς καταλείπῃ ἡ κακία, ὅπως σαφρονήσῃτε καὶ γνωρίσῃτε ποῖ πορεύεσθε καὶ εἰς ὅποιον κρημνὸν ὠθεῖτε τὴν Πατρίδα, ἢ εἰσεθε ἑσάει τυφλοὶ, ἀγόμενοι καὶ προδόμενοι ὑπὸ ἐνὸς Ἐξάρχου.....

Κατηγορεῖτε τοὺς συμπολίτας ἡμῶν κκ. Π. Δάλλαν, τὸν Γεώργιον Λάμπρου καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην καὶ τὸν Κώστα Ντάλε ἢ Κάμητσον, ἄνευ λόγου στηριζομένου εἰς ἀπόδειξιν, ὡς καταχραστάς (δῆθεν) καὶ τούτους, συμφωνήσαντας μεθ' ἡμῶν !!! Ὁ Παν. Δάλλας καὶ οἱ λοιποὶ ἀπὸ τοῦ 1874 δὲν ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Κοινότητος, οὔτε μέλη κἂν ἐξελέγησαν διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἰδίως δὲ ὁ Ἰωάννης Γ. Λάμπρος δὲν εὐρίσκεται ὡς ἀξιοῖτε διαρκῶς εἰς τὴν πατρίδα ἀλλὰ πάντοτε σχεδὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, καὶ εἰς τὸν ὀλίγον καιρὸν ὅπου εὐρέθη εἰς τὴν Πατρίδα, δὲν ἀνεμίχθη εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Πατρίδος ποσῶς οὔτε ἐξελέγη μέλος διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Πατρίδος, τῶν ἐντεῦθεν σταλέντων χρημάτων, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον ὅτι ἀπέκρουσαν οἱ τρεῖς τῶν ἀνωτέρω ὁμοῦ καὶ μετὰ τῶν κυρίων Χρ. Μερτσάρη καὶ Παν. Κοσσούφη διὰ τῶν ἀπὸ 9 καὶ 28 Ἀπριλίου ἐπιστολῶν των (ὄρα φυλ. Βούρη σελ. 126 καὶ 148), τὰς ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ καὶ δι' ἄλλων παρανομιῶν, ἐκλεχθεῖσας ἐπιτροπὰς καὶ μάλιστα πρὸς τὴν πενταμελῆ, πρὸς ἣν

ἐχορηγήθησαν δικαιώματα ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἀνήκοντα εἰς τὴν Κοινότητα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ τοῦ νὰ διορίζῃ καὶ διδασκάλους καὶ ἐδῶρισε διὰ μίαν τριετίαν καὶ πρὸ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης συμφωνίας τοὺς φίλους σας, τοὺς ὄλους ἀκαταλλήλους διὰ τοιαύτην διδασκαλικὴν θέσιν κ. Κωστάκην Ἐξάρχου καὶ τὸν γυναικᾶδελφόν του Εὐστρ. Ἀλέξη, μάλιστα τὸν δεύτερον καὶ μὲ αὐξήσιν τοῦ ἐτησίου μισθοῦ. Καὶ πῶς ἠθέλετε, βλέποντες τὴν περιφρόνησιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ ὅστις ἀπὸ τῆς συντάξεώς του (18 Ἰανουαρίου 1879) ἰσχύει διὰ τρία ἔτη ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως καὶ ὅστις ἔχει θέσιν νόμου εἰς τὴν Κοινότητα καὶ τοσαύτας ἄλλας παρανομίας, συμβάσας κατὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν, ἔπρεπε νὰ μένωσιν ἀπαθεῖς καὶ νὰ μὴ ὑπερασπισθῶσι τὰ δικαιώματα τῆς Πατρίδος κατὰ τοσοῦτον περιφρανούμενα καὶ καταπατούμενα;

Κατὰ τοῦ αὐτοῦ Π. Δάλλα ἐξεμάνησαν ἐξ ἐκ τῶν λαβόντων παρ' αὐτοῦ φυλλάδια ἐκ τῶν τοῦ κ. Βούρη, διότι εἶδον εἰς τὴν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1880 ἐπιστολὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων συμπολιτῶν μας τὴν λέξιν *γαλτερίμ τσελεπίδες* καὶ ῥίψαντες τὰ φυλλάδια εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἑσπέρου ἀγρίας φωνᾶς καὶ ἠπειλήσαν αὐτὸν ὅτι θὰ τὸν κακοποιήσωσιν (!) Παρατηροῦμεν καὶ πρὸς τούτους α') ἡ λέξις *γαλτερίμ τσελεπίδες* δὲν εἶναι ὑβριστικὴ καὶ ἀπέβλεπεν, οὐχὶ τοὺς ἐκμανέντας κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ μὴ ἔχοντας δικαίωμα ξένους· β'.) καὶ ἂν ἀπέβλεπεν εἰς ἐκείνους εἴτε ἄλλους, ὅποιον ἀξίωσιν σεβασμοῦ πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ μὴ σεβόμενοι τὸν νόμον τῆς πατρίδος των ἤτοι τὸν κανονισμὸν, οἵτινες περιφρονοῦντες καὶ καταπατοῦντες αὐτὸν προβαίνουν εἰς παρανόμους ἐκλογὰς ἐπιτροπῶν; Φρονοῦμεν ὅτι τὸ ἐπίθετον αὐτὸ εἶναι ἐλαφρότατον διὰ τοὺς παραχθίνοντες τὸν νόμον τῆς πατρίδος των καὶ πρέπει νὰ τοῖς ἀποδοθῇ ἕτερον ἀρμόζον πρὸς τὴν ἀσέβειάν των· ἐπιλέγομεν δὲ ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς ἐκμανήσεως αὐτῶν δὲν ἦτο ἡ ἀνωτέρω λέξις, ἀλλὰ τὸ ἐν τοῖς φυλλαδίοις εὐρισκόμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα τεσσάρων καὶ λεπτῶν πενήκοντα (174 καὶ 50/0) ὅπερ ὀφείλομεν τῇ Κοινότητι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους Δεκεμβρ. 1879 καὶ οὐχὶ τὰ μυθώδη ποσὰ τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν, ἔπερ τοῖς ἔγραφεν ἐντεῦθεν ὁ διὰ τοιούτων ψευδολογιῶν διαβου-

κολῶν καὶ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγαθοὺς συμπολίτας τυ-
χοδιώκτης Κωστᾶκης Ἐξάρχου, ὃν καὶ περιέμενον νὰ τοῖς κα-
μίση ταῦτα τὰς Ἀπόκρως καὶ εἰς τὴν ὑποδοχὴν του νὰ κτυπή-
σωσι ταῖς Καμπάναις ὡς τὰς κτυπῶσιν εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (!!!) ἀλλὰ ψεύστης ὢν καὶ ἀείποτε
ψεύδη γράφων δὲν ἠξιώθη τοῦ τοιούτου θραύματος του.

Θ΄.) Δὲν προσβάλλει ὁ κ. Βούρης οὔτε ἡμεῖς τὸν Ἅγιον Δρυί-
νουπόλεως, ἀλλ' ὁ ἀρχηγέτης ὑμῶν, ὅστις μεταπεμφθῆς τὸν
συγγενῆ του τὸν ἐκλεκτόν σας (καὶ καλῆτερον δὲν ἠδύνασθε νὰ εὑ-
ρητε ἄξιον διαδόχον, τῶν τὴν πατρίδα προδιδόντων καὶ ἀπειλη-
σάντων νὰ σπείρωσιν αὐτὴν κριθάρι προπιτόρων του· αὐτὸ τὸ
ἀποφῶλιον καὶ ἐξάμβλωμα τῆς ἐξαρχικῆς προδοτικῆς οἰκογενείας,
τὸ ἀσχολούμενον νὰ πραγματοποιήσῃ ὅ,τι οἱ πριπάτορες αὐτοῦ
δὲν ἠδυνήθησαν, καὶ δυστυχῶς ἐνισχυόμενον ὑπὸ τετυφλωμένων
τινῶν ὑπὸ τῆς κακίας τέκνων τοῦ Δελθινακίου) κύριον Κωστᾶκην
Ἐξάρχου ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ἐφωδίασεν αὐτὸν μὲ
ευστατικὴν πρὸς τὸν Ἅγιον Δρυῖνουπόλεως καὶ μὲ σχέδιον τοῦ ἀπὸ
31 Αὐγούστου 1880 πληρεξουσίου, ὅστις μεταβὰς εἰς Ἀργυρόκα-
στρον παρέσχευσε τὰ πάντα καὶ ἔφερε τὸν Ἅγιον Δρυῖνουπόλεως
εἰς Δελθινάκιον καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Ἀγ. Δρυῖνουπόλεως, ὑπε-
γραφήν τὸ ἀτιμάζον τὴν πατρίδα πληρεξούσιον ἐκεῖνο πρὸς τὸν
Ἐξάρχον σας, ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος,
καὶ παρέσυρεν αὐτὸς ὁ Ἐξάρχός σας τὸν Ἀγ. Δρυῖνουπόλεως, ἵνα
βεβαιώσῃ ψευδῶς αὐτὸ οὐδεὶς κανονισμὸς ὑφίσταται ἐν ἐνεργείᾳ
εἰς τὴν Κοινότητα, καὶ ὅτι ὁ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν συνταχθεὶς
ὡς πλημμελής δῆθεν εἰς πολλὰ ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς ἐπόπτου Μη-
τροπόλεως καὶ ὅτι δῆθεν δὲν ἐφηρμόσθη ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐ-
τοῦ». Ἀλλ' ἡ διαβεβαίωσις αὕτη εἰ καὶ ψευδής (διότι οὐδεμίαν
ἀνάγκην εἶχεν ἡ Κοινότης νὰ καθυποβάλλῃ τὸν κανονισμὸν εἰς
τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπόπτου Μητροπόλεως, οὔτε καθυπέβαλε τὸν
κανονισμὸν ἐκεῖνον καὶ εἶναι πλάσμα τῆς φαντασίας τοῦ Κωστ.
Ἐξάρχου, ἥτις μόνον τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν ἐπικυροῖ τῶν ἐγ-
γράφων ἐκείνων τῆς Κοινότητος τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὸ ἐξω-
τερικόν, ὅπως ὁ ἀρμόδιος πρόξενος στηρίζομενος ἐπὶ τῆς βεβαιό-
τητος τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐπόπτου Μητροπόλεως ἐπικυρώσῃ αὐ-
τὴν, διὰ νὰ ἔχῃ κύρος τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο ἐκεῖ ἔνθα ἀποστέλλε-
ται) ἀντιφάσκει καὶ εἰς ὅσα εἶπεν ὁ Ἐξάρχος ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθή-

ναις δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1880 καὶ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1881 ἐγγράφους προτάσεις του, ὅτι τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1879 δὲν ἀληθεύει ὅτι ἔγεινεν ὑπὸ τῆς Κοινότητος κανονισμὸς κλπ. ἀλλ' ὅτι δῆθεν ἀέν ἠμόνον σχέδιον ἀπλοῦ κανονισμοῦ διὰ τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Κοινότητος εἶχε παρασκευασθῆ, ὅπερ ὁμως δὲν ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἐντεῦθεν χάριτος ἄγραφος». Ἐκ τῆς ἀντιφάσεως ταύτης ἔπεται τὸ βεβιωθὲν ψεῦδος, διότι ὁ μὲν Ἀγ. Δρυϊνουπόλεως ἐπιβεβαιοῖ ὅτι συνετάχθη πρὸ 2 ἐτῶν κανονισμὸς ὁ δὲ κ. Κωστάκης λέγει ὡς ἀνωτέρω ὅτι ἀπλοῦν σχέδιον παρασκευάσθη τώρα, πλὴν τῶν ἄλλων ἐρωτῶμεν ἤδη τίς ἐκ τῶν δύο τούτων λέγει τὴν ἀλήθειαν; οὐδεὶς λέγει τὴν ἀλήθειαν· διότι, ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, ἀποδεικνύεται τὸ ἐπιβεβιωθὲν μέγα ψεῦδος εἰς τὸ ἀνωτέρω πληρεξούσιον ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δρυϊνουπόλεως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς χρονολογίας τῆς ὑποβολῆς τοῦ κανονισμοῦ πρὸς τίνα ἐπόπτην τῆς Μητροπόλεως, τὸν προκάτοχόν του ἢ τὸν νῦν Ἀγιον Δρυϊνουπόλεως (;) ἄρα ἐπιβεβαιούται τὸ ἀνωτέρω μέγα ψεῦδος, ὅτι δὲν ὑπεβλήθη ὁ κανονισμὸς πρὸς οὐδένα· καὶ ὅτι ἦτο εἰς πλήρη ἐνέργειαν, ὡς βεβαιούται εἰς τὴν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1880 ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ἐξάρχου (ἄρα καὶ φυλ. Β. 403) καὶ διὰ τὸν ὀρθότατον καὶ νομιμότατον λόγον, ὅτι εἰάν ἦτο ἀπλοῦν σχέδιον ὡς εἶπεν ὁ κ. Κωστάκης ἢ καὶ σωστὸς κανονισμὸς, ὡς ἐπιβεβαιοῖ ὁ Ἀγ. Δρυϊνουπόλεως, καὶ ἔχων ἀνάγκην τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπόπτου τῆς Μητροπόλεως, δὲν ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν καὶ δὲν ἐφηρμόζετο ὡς ἀνωτέρω ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς 1 Ἰουλίου 1880 προκύπτει ὅθεν καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ ὁ Ἀγ. Δρυϊνουπόλεως ἐγένετο θῆμα τῆς εὐπιστίας του ὑπὸ τοῦ συστηθέντος πρὸς αὐτὸν κ. Κ. Ἐξάρχου, παραδεχθεὶς ὅτι ἡ εὐσυνειδησία τοῦ Ἐξάρχου τούτου τὸν ἐπληροφόρησε καὶ ἐπεβεβαίωσε ψεῦδη εἰς τὸ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 προειρημένον πληρεξούσιον.

Ἐνῶ αὐτὸς ὁ παρὰ τὸν ἐνεργεῖα κανονισμὸν διορισθεὶς πληρεξούσιος Κώστας Μερτσάρης καὶ ὁ συμπληρεξούσιος αὐτοῦ Κωστ. Ἐξάρχου ἀνομολογοῦσιν ἐν τῇ ἀπὸ 1 Ἰουλ. 1879 ἐπιστολῇ, ἐχούσῃ ἐν ἀρχῇ ἀξιώσιμοι κύριοι (!) ἡ Κοινότης Δελβινακίου συνελθοῦσα ἐν γενικῇ συνελεύσει σήμερον τὴν 1 Ἰουλίου συμφώτως τῷ ἐν ἐνεργεῖα κανονισμῷ» (ἄρα φυλ. Β. 103—104), συνταχθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἐξάρχου, διὰ τῶν ὑπογραφῶν των ὅτι ὑπάρχει κανονισμὸς ἐν

ἐνεργεία, καὶ 25 ἄλλοι διὰ τῶν ὑπογραφῶν των συμπολιτῶν ἀνομολογοῦσι τοῦτο καὶ ἐπισφραγίζουσι διὰ τῆς ἐπισήμου τῆς Κοινοῦτητος ἡμῶν σφραγίδος. Ἐρωτῶμεν τώρα δὲν εἶναι ἀίσιχος εἰς τοὺς ἀρνηθέντας τὸν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάρχοντα κανονισμόν καὶ εἰς τοὺς ἐκλέξαντας αὐτοὺς πληρεξουσίου παρὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμόν καὶ ψευδῶς ἀνομολογοῦντας εἰς τὸ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 πληρεξουσίων του ὅτι οὐδέποτε ἐφηρμόσθη ἀπὸ τῆς συντάξεώς του, ἐνῶ κατάδηλον γίνεται ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ὅτι ὑπῆρχεν εἰς πλήρη ἐνέργειαν κανονισμὸς τῆς Κοινοῦτητος καὶ ἐφηρμόζετο βεβαίως καὶ εἰς ἄλλας πράξεις τῆς Κοινοῦτητος καὶ ἐφηρμόσθη τὴν 1 Ἰουλίου 1879 ἐν γενικῇ τῆς Κοινοῦτητος συνελεύσει καὶ ἤθελεν ἐφαρμόζεσθαι καὶ ἐφεξῆς ἀπὸ τῆς 18 Ἰανουαρίου 1879, ἀφ' ἧς συνετάχθη ἐπὶ τρία ὄλα ἔτη ἀνυ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως, ὡς ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ φαίνεται καὶ ἀνομολογεῖται καὶ εἰς τὰς ἀπὸ 9 καὶ 28 Ἀπριλίου ἐπιστολάς (ὄρα φυλ. Β. 126 καὶ 148 σελ.) τῶν πέντε συμπολιτῶν μας Π. Δάλλια, Ἰωαν. Γ. Λάμπρου, Κωνστ. Ι. Νάλε, Χρ. Μερτσάρη καὶ Π. Κασσύφη, ἐὰν δὲν κατεστρέφετο ὑπὸ τῆς κακοβουλίας τοῦ ἀρχηγέτου Ἐξάρχου, ὅστις αὐτὸς οὕτως ὤθησε τὸν Ἀγ. Δρυϊνουπόλεως καὶ εἰς τὸ ἕτερον δυσάρεστον ὀλίσισμα τοῦ νὰ ἀπειλήσῃ δι' ἀφορισμοῦ τὸν μὴ συνζινοῦντα νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο, ὡς ἀσύμφορον διὰ τὴν πατρίδα καὶ ἀτιμᾶζον αὐτήν, Κώσταν Νάλεν ἢ Κάμητσον; Καὶ τοῦτο βεβαιότατα ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι, ὅτε ἡμεῖς διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεών μας καὶ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου ἰσχυρίσθημεν ὅτι ὁ Ἀγ. Δρυϊνουπόλεως ἀπηύθυνε τὴν τοιαύτην ἀπειλήν, ὡς φαίνεται ἐν τῷ φυλ. Βούρη σελ. 101, ὁ κ. Ἐξάρχος δὲν ἔσχε τὴν τόλμην μῆτε καὶ νὰ ἀντικρούσῃ ταύτην εἰς ἀμφοτέρω τὰ δικαστήρια καὶ ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας ἀντίγραφα τῶν ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1880 ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1881 ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου ἐγγράφων προτάσεών του ἐπισήμως ἐπικεκυρωμένων.

Καὶ κατηγγείλαμεν μὲν τὴν ἀνάριστον ταύτην εἰς ἀρχιερέα πρᾶξιν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰδοποιήσαμεν τὸν ἀνταποκριτὴν μας, πρὸς ὃν ἐπέμψαμεν τὴν καταγγελίαν, ὅπως μὴ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ταύτην μέχρι νεωτέρας παραγγελίας ἡμῶν διὰ νὰ ζητήσωμεν λόγον παρὰ τοῦ Ἀγ. Δρυϊ-

νουπόλεως καὶ λάβωμεν παρ' αὐτοῦ ἀπάντησιν, ὅπερ καὶ θὰ ἐνεργήσωμεν ἐν δέοντι. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καίτοι δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βούρη ἐκδοθὲν φυλλάδιον (ὄρα αὐτόθι σελ. 103) ἀναδημοσιεύομεν καὶ ἴσως διὰ τοὺς ἀναγνώστῃς τοῦ φυλλαδίου μας τούτου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ ΑΠΟ 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ
1879 ΔΗΛΟΥΣΑ ΤΟΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ.

Πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀξιοτίμους συμπολίτας ἡμῶν κυρίους Ἀρ-
τώριον Γεωργίου, Εὐστρ. Π. Δάστην καὶ Γεώργιον Η. Κου-
τσούκη ἐπιτρόπους τῆς Κοινότητος ἡμῶν ἐπὶ τῶν αὐτόθι κλη-
ροδοτημάτων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων Δελβινακίου.

Ἄξιότιμοι Κύριοι!

Ἡ Κοινότης Δελβινακίου συνελθοῦσα ἐν Γενικῇ Συνελεύσει σή-
μερον τῇ 1ῃ Ἰουλίου συμφώνως τῷ ἐν ἐνεργείᾳ Κανονισμῷ ἔλα-
θεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ θεμελιῶν ἀνεγέρσιν τῶν καέντων ἐργαστηρίων
τῆς ἐκκλησίας ἅπερ χρήζοντα ἀνοικοδομητικῆς ἐδόθησαν πέρυσιν εἰς
τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Κωνσταντῖνον Μερτζάρην νὰ ἀναλάβῃ
τὴν φροντίδα τῆς ἀνεγέρσεως αὐτῶν, ὅσοτος καὶ ἀπεπεράτωσε
τὴν ἐργασίαν ταύτην δαπνήσας ἐξ ἰδίων, ἐπειδὴ οὗτος ζητεῖ τὰ
χρήματά του χαρίζων δέκα λίρας δωματικὰς εἰς τὴν Κοινότητα,
ἢ Κοινότης καὶ τὸ δίκαιον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐν λόγῳ κυρίου
λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ κέρδος τῶν δέκα λιρῶν ἀφ' ἐτέρου, ἔ-
κρινε δέον νὰ πληρωθῇ ὁ κύριος Μερτζάρης· πρὸς τούτοις σκεφθεῖσα
ὅτι τὸ ἀνεργεθὲν μεγαλοπρεπὲς κτίριον τῆς Σχολῆς ἐνόσῳ δὲν
διακοσμεῖται καὶ ἐσωτερικῶς, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν δὲν ἀνταπα-
κρίνεται καὶ ἀφιλοκαλίαν προδίδει, διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὰ δύο αὐτὰ
ἡ Κοινότης ἐπέκρινε καὶ σύρει σήμερον συνάλλαγμα ἐκ τριῶν χι-
λιάδων καὶ τριακοσίων δραχμῶν παλαιῶν, τὰς ὁποίας παρακαλεῖ-
σθε ἄμειν τῇ ἐμφανίσει τοῦ συναλλάγματος νὰ φροντίσητε νὰ πλη-
ρώσητε τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν προθεσμίαν του εἰς τὴν διαταγὴν
τοῦ κυρ. Κωνσταντῖνου καὶ Ἀθανασίου Ἀλιέων παρ' ὧν ἡ Κοινότης
ἔλαβε τὰ χρήματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων, μολονότι ἡ
ἄλλη πτέρυξ τῆς Σχολῆς ἢ διὰ Παρθεναγωγεῖον προωρισμένη θὰ
μένῃ εἰσέτι ἀτελής ἐσωτερικῶς, ὡς ἀπαιτουμένης μεγάλης δα-

πάνης. Ὅθεν γνωστοποιούντες ταῦτα οἱ ὑποφαινόμενοι ὑμῶν συμπολίται οἱ ἐν Γενικῇ συνελεύσει ταῦτα ἀποφασίσαντες περιμένομεν ἀπάντησιν δηλωτικὴν τῆς πληρωμῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ ὑποσημειοῦμεθα μετὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ἡμῶν ὑπολήψεως,

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΝ, τῆ 1 Ἰουλίου 1879.

Οἱ συμπολίται ὑμῶν

Κώστας Ι. Μερτζάρης, Κώστας Ἰωάννου Ντάλας, Μῆτρος Παππᾶς, Νικόλαος Χατζῆς, Γεώργιος Λάμπρος, Βύστράτιος Ν. Καμάρης, Νικόλαος Δ. Ντόβα, Ὀδυσσεὺς Ἐξάρχου, Νικόλαος Ντόβας, Νικόλαος Π. Δάλλας, Ἰω. Κ. Τσόνης, Ἰωάννης Π. Οικονόμου, Δημήτριος Τσαγκούλης, Κ. Π. Ἰακώβου, Κώστας Ι. Γκάνιος, Ἀναστάσιος Κ. Τσέλης, Ἰόλης Ταβατζῆς, Ἰωάννης Σωτήρης, Δήμο Κύρος, Ἰωάννης Βύστρ. Δόστης, Δημήτριος Τζούμης, Νικόλαος Κ. Μάγκας, Κωνσταντῖνος Ἐξαρχος, Γιάννη Νίκο Ντόστης, Δημήτριος Α. Δάλλας. (Γ. Σ.)

Περὶ ἐργείας δὲ χάριν πρέπει νὰ γράψωμεν τὴν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀσέβειαν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Κώστα Ἰω. Μερτζάρη, ἐνῶ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολῇ ὑπογράφεται πρῶτος, ὅτι ὑπάρχει κανονισμὸς, ἐν ἐνεργείᾳ μάλιστα, πρῶτος κοινοποιεῖται ἡμῖν ὡς μάρτυς, ἐκ τῶν πενήκοντα μελῶν τοῦ τρίτου τῆς κοινότητος, πρὸς ὄρκισιν τῶν ἐξ κατ' ἐκλογὴν ἡμῶν ὄρκισθησομένων (!!!) ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸς τῆς Κοινότητος Δελβινακίου (j!!)

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολῇ παρουσιάσαμεν εἰς τὸ Ἐφῆτεον, ὅπερ στηριχθὲν εἰς τὴν ὁμολογίαν τῶν ὑπογραψάντων αὐτὴν καὶ τὴν ἐπίσημον σφραγίδά τῆς Κοινότητος, ἐπέβαλε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 154 τοῦ 1881 ἀποφάσεώς του ὄρκον εἰς τὴν κοινότητα. Ὁ δὲ κ. Ἐξάρχου ἀφοῦ ἀπέτυχε τοῦ νὰ ἐπαγάγωμεν τὸν ὄρκον εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ τὸν χάψῃ σὰν λουκοῦμι, ἀπεδέξατο προθύμως τὸν πρὸς τὴν Κοινότητα ἐπιβληθέντα, αὐτὸς δ' Ἐξαρχος καὶ οὐχὶ ἡ Κοινότης, ὡς λέγουσιν οἱ συκοφάνται, διότι ἔχει μέγιστον συμφέρον πρὸς ὑποστηρίξιν τῶν παρὰ τὸν κανονισμὸν διορισμῶν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ γυναικαδέλφου του διὰ τρία ἔτη ὡς διδασκάλων (ὡς ἀνωτέρω) διότι ἐὰν δὲν τὸν ἀπεδέξατο ἔπιπτεν ἀμφοτέρων ὁ διορισμὸς. Ἄλλὰ καὶ ἀποδεχθέντος τούτου, ἂν δὲν δώσωσιν αὐτὸν τὰ ἐξ μέλη τῆς Κοινότητος, ἀναλογιζόμενα καὶ τὰς ἠθικὰς συνεπεῖα; αὐτοῦ καὶ τὴν αὐστηρὰν τοῦ νόμου ποινὴν, πίπτει καὶ πάλιν ὁ διορισμὸς ἀμφοτέρων ὡς διδασκάλων διὰ τρία ἔτη.

Ὁ ἐπιβληθεὶς ἕρκος ἔχει οὕτως!! α' Ομνύομεν ὅτι δὲν ὑφίσταται νομίμως ἐγκεκριμένος¹ καὶ ἐν ἰσχύει κανονισμὸς τῆς Κοινότητος Δελβινακίου καθ' ὃν πᾶσα ἐκλογή πληρεξουσίων τῆς Κοινότητος πρέπει νὰ γίνηται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει διὰ μυστικῆς (ψηφοφορίας) καὶ ἐν δημοφιλίᾳ κ.λπ.»

Ἴδου δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὀρκισθησομένων·

α) Ἴω. Ν. Μανωλέα, β) Δημ. Τσαγκούλης, γ) Ν. Χ. Κιτσούλης, δ) Πέτρος Ν. Μάγκας, ε) Πριμικήρης Δημ. Γκόβολας, ς) Δημ. Κ. Μπαδῆμος.

Ὅθεν ἐὰν δὲν ἔχητε, ἱερὸν καὶ ὅσιον, συκοφάνται, ὠθήσατε τοὺς ἀνωτέρω ἐξ συμπολίτας εἰς τὸ στυγερὸν τῆς ψευδορκίας ἔγκλημα, διὰ νὰ ἀποθνατίσητε τὸ ὄνομά σας..... Ἡμεῖς δὲ θὰ κάμωμεν τὸ χρέος μ.κ. ὡς ἔχοντες ἅπαντα τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως πρὸς καταδίωξιν τῶν ψευδορκισόντων, καὶ ἂς ὄψεσθε σεῖς οἱ ὠθοῦντες εἰς τὸ στυγερὸν αὐτὸ ἔγκλημα τοὺς ἀθώους ἐκείνους συμπολίτας.

Ι') Ψεύδονται οἱ συκοφάνται ὅτι ὁ κ. Βούρης ὑπεχρέου ἐν ἐπιστολῇ του τοὺς παραλαμβάνοντας φυλλάδια καὶ ὑπογράφοντας ὑπ' αὐτὴν εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τοιμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν συκοφαντῶν!! Ἐνῶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κυρίου Βούρη ἀπλῶς ἔπρεπε νὰ ὑπογράφωσι οἱ λαμβάνοντες φυλλάδιον διὰ νὰ μὴ πρραπονεθῇ κανεὶς τῶν συμπολιτῶν ὅτι δὲν ἔλαβε τοιοῦτον. Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ πλάσωσιν οἱ συκοφάνται καὶ τὸ κακοηθέστατον τοῦτο ψεῦμα, ὅπερ μόνον μωροὶ καὶ βλάκες δύνανται νὰ πιστεύωσιν, ὡς ἐπίμετρον ὄλων τῶν ἄλλων ψευδολογιῶν αὐτῶν. Κατηγορεῖται τὸν κ. Βούρη ὅτι ἐδημοσίευσεν τοὺς λογι]σμοὺς, ἀντὶ νὰ εὐγνωμονῆται αὐτὸν ὅπου ἔπραξε τοῦτο, καὶ λαμβάνουσι ἅπαντες οἱ συμπολίται γινῶσιν, πῶς ἔχουσι οἱ λογι]σμοὶ καὶ μάλιστα τῶ ἀποδίδεται καὶ μομφὴν ὅτι πρρατύρεται παρ' ἡμῶν. Σὰς ἐρωτῶμεν εἶναι ὀρθοφροσύνη αὕτη; εἶναι ἔργον πατριωτῶν εἰλικρινῶς τὴν Πατρίδα ἀγαπῶντων καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπιδιωκόντων; ἢ εἶναι ἔργον ἀντιπατριωτῶν, παραδοξολογία καὶ παραλογισμὸς, καὶ ἀντικρὺς ἀσυγχώρητος ἀγνωμοσύνη καὶ ἀχαριστία;

Ὁ κ. Βούρης συνέδραμε τὴν Πατρίδα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς,

¹ «Τὸ νομίμως ἐγκεκριμένος» ἐννοεῖ τὸ δικαστήριον ὑπογεγραμμένος ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ μὲ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς σφραγίδα ἐσφραγισμένος.

δωρήσας αὐτῇ πλέον τῶν ἐξ *χιλιάδων* καὶ *πεντακοσίων* δραχμῶν καὶ ἐδαπάνησε διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν φυλλαδίων πλέον τῶν ὀκτακοσίων (800) δραχμῶν καὶ ἤδη δωρεῖται αὐτῇ πρὸς ἀνέγερσιν Παρθεναγωγείου *πέντε χιλιάδας* δραχμῶν, ἀλλὰ σεῖς καὶ εἰς τὰς ἄλλας πρὸς τὴν πατρίδα δωρεὰς ἀγνωμονοῦντες καὶ τὴν γενναίαν τχύτην δωρεᾶν περιφρονοῦντες, παρεχράζετε ἀναιδῶς καὶ τὸν τρόπον τῆς δωρεᾶς αὐτῆς. Ἐρωτῶμεν εἶναι ἔργον πατριωτῶν πονούντων τὴν Πατρίδα, καὶ τὸ συμφέρον αὐτῆς ἐπιδιωκόντων ἢ εἶναι ἔργον ψευδοπατριωτῶν καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον ἐπιδιωκόντων κατὰ τῆς ἀτυχῆς Πατρίδος;

Δὲν εἶναι οὔτε πρέπον, οὔτε δίκαιον νὰ κατὰφέρθη τόσον κατὰ τοῦ ἀνωτέρω Π. Δάλλας καὶ ἐτέρων Γεωργ. Λάμπρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Κωνστ. Καμητζίου, διότι καὶ αὐτοὶ ἐκοπίασαν, καὶ ἐμβόθησαν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Πατρίδος, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ὑμεῖς εἴχετε τόσῃ πολλὴν πρόνοιαν καὶ πρέπουσαν παντὶ φιλοπάτριδι πρὸς σωτηρίαν τῶν δικαιωμάτων τῆς Πατρίδος, καὶ φαίνεται ἐνταῦς ἀνωτέρω ἐκ Κων]πόλεως σταλείσκει πρὸς ἡμᾶς πέντε ἐπιστολαίς, καὶ διότι πάντες οἱ προσενηκόντες εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Πατρίδος αἰδέσθαι συμκολλῶνται καὶ ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν *Πατριωτῶν* περίπου *χιλιάδες* δραχμῶν εἰσὶν ἀδελφοὶ καὶ θεοὶ τοῦ Παν. Δάλλας, ὡς καὶ ὁ αἰεδιδμος Ἰωάν. Π. Τσαγκούλης, οὗ τὸ κληροδότημα κατεπνίγη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἶναι δεύτερος ἐξάδελφος αὐτοῦ. Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Π. Δάλλας μιμητῆς γενόμενος τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ συγγενῶν ἔχει παρὰ τῷ ἐνταῦθα Ἀντ. Γεωργίῳ πλέον τῶν *χιλίων* δραχμῶν, ἵνα καταθεθῶσιν εἰς τὴν ἔθνικὴν Τράπεζαν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου του, ὑπὲρ τῶν σχολείων τῆς Πατρίδος· προσήνεγκε δὲ καὶ διὰ τὴν ἀνέργειν τοῦ Σχολείου ἕτερον ποσὸν ἀναλόγως τῆς περιουσίας του, καθὼς καὶ οἱ ἕτεροι προσήνεγκον ἕκαστος ἀναλόγως τῆς περιουσίας των ἀρκετὰ ποσὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν Σχολείων· ὁ δὲ Κωνστ. Κάμητζιος ἔχων ἡγορασμένον ἀρκετὸν γήπεδον ἐφ' οὗ ἐκτίσθη τὸ Σχολεῖον, παρητήθη τοῦ γηπέδου, δωρήσας αὐτὸ ὑπὲρ τοῦ Σχολείου. Ὁ δὲ Γεώργιος Λάμπρου πλὴν τῆς δωρεᾶς τοῦ υἱοῦ του Ἰωάννου ἐν Κων]πόλει ἐξ εἴκοσι πέντε (25) λιρῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Σχολείου προσήνεγκεν καὶ αὐτὸς ἐτέραν συνδρομὴν, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν· καὶ προσέτι ἐδωρήσατο εἰς τὸν ἐν Πατρίδι ἱερὸν νῆδον, ἀῆ Κόιμη-

τις τῆς Θεοτόκου δλοχρυσοκέτητον καὶ βαρύτιμον στολήν, ἀγοράσας αὐτὴν ἀντὶ ἑκκτὸν ἐβδομήκοντα (170) λ. ὄθωμ., πλὴν τῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς μέχρι Δελβινακίου ἐξόδων.

Ὁ Ἄντ. Γεωργίου καθ' οὗ καταφέρεσθε μανιωδῶς πλὴν τῶν πολλῶν κόπων καὶ μόχθων οὓς κατέβλαεν ἐπὶ δεκαπενταετίαν εἰς πολυαγώνους καὶ πολυχρονίους δίκας, πρὸς διάσωσιν τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος κληροδοτημάτων, καὶ δι' ἰδίων χρημάτων τὴν δικαστικὴν δαπάνην, καὶ εἰς τὴν ἀντακείνισιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων καὶ κατέστησε ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνη ὡς ἀνωτέρω, εἰς τοσαύτην γνωστὴν πρόσοδον, ἐδωρήσατο πρὸς τὴν πατρίδα ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλ. δραχμῶν πλὴν τῶν τῆς δεκαετίας αὐτῶν τόκων (διότι ἂν τὰς εἶχεν εἰς χεῖρας τοῦ θά χρησιμοποιοῖ τοκίζων ταῦτα) ἐκ τόκων τῶν λαμβανομένων ἐνοικίων ἅπερ δὲν ἠδύνατο νὰ τοκίζῃ· διότι εἰσπράττων ταῦτα, ἦτον ἠναγκασμένος νὰ κρατῇ ἔτοιμα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν τῇ ἀντακείνισι δαπανῶν καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ Δελβινακίου συρομένων συναλλαγματικῶν καὶ διὰ ταῦτο ἠλέγχθη πρὸς τοῦ μακαρίτου συμπολίτου Χρηστ. Βάττα ὡς ἀνόητος ὅτι ἠδίκησε τὸν ἑαυτὸν του. Ὁ Ἄντ. Γεωργίου ὡς ἀπῆντησε τῷ μακαρίτῳ Βάττα οὕτε ἀνόητος εἶμαι οὕτε δὲν γνωρίζω ὅτι ζημιούμαι ἀλλ' ὡφελεῖται ἡ Πατρίς, καὶ θέλω νὰ θεσπῶ τοιαύτας βῆσεις διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν τῆς Πατρίδος χρημάτων διὰ νὰ τὰς εὕρωσι καὶ βοί μετ' ἐμὲ ἄλλοι συμπολίται καὶ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμενοι νὰ ἀδιαχειρίζονται ταῦτα». Προτήνεγκε δὲ κατὰ τὸ 1872 διὰ πληρωμὴν συναλλαγματικῶν τῆς πατρίδος μὴ ὑπαρχόντων χρημάτων τριάκοντα λίρας ἄνευ τόκου δι' ἐν ἔτος (σελ. 88 φυλ. Βούρη) καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῇ πατρίδι σχολείου προσήνεγκε (σελ. 92 φυλ. Βούρη).

Μεταβὰς δὲ εἰς τὰ 1875 ἐν Δελβινακίῳ εἰργάσθη ἐκεῖ καὶ ἐμόχθησεν ὑπὲρ τῶν ἐκεῖ εὕρισκομένων εἰς δίκας δικαιωμάτων τῆς πατρίδος, καὶ ἐκοιμήθη πλειστέρως κατὰ τὴν ὀκτάμηνον ἐκεῖ διαμονὴν νύκτας εἰς τὰ Χάνια τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Ἀργυροκάστρου ἢ εἰς τὴν πατρικὴν του οἰκίαν, καὶ ἔφερεν αἴσιον πέρας ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς πατρίδος, ὥστε νὰ κανονισθῶσι τὰ ἀρχικὰ σύνορα αὐτῆς. Ἀλλὰ, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησίν του, οἱ ἐπιδιώκοντες ἀρπαγὴν τοῦ πατρίου ἡμῶν ἐδάφους ἀσεβεῖς γείτονες, δι' ἀθεμίτων μέσων ἀνέτρεψιν τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Ἄντ. Γεωργίου,

καὶ οὕτως, ὡς γνωστὸν, ἡ ὑπόθεσις μένει εἰσέτι ἐκκρομένη. Τὰ δὲ περὶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὄρα ἐν τῇ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1830 ἐπιστολῇ φυλλαδ. Βούρη σελ. 108—122.

Ὁ δὲ Εὐστράτιος Δόστης, ὅπου καὶ κατ' αὐτοῦ μνησιμῶς κκτφρέσθη, καὶ μᾶλλον διότι δὲν ἠδυνήθητε νὰ τὸν παρασύρητε πρὸς τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοπούς σας, ἐπὶ δεκαπενταετίαν συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Ἀντ. Γεωργίου ὑπὲρ τῶν κληροδοτημάτων τῆς πατρίδος, εἰργάσθη ὅσον καὶ ὁ Ἀντ. Γεωργίου καὶ ὁ μακαρίτης Γεωργ. Κουτσούκης, ὑπὲρ τῆς δικσώσεως ἐκ χειρῶν ἀδίκων τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων καὶ τῆς ἀνακκινίσεως κλπ. διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων ἐπὶ δεκαπενταετίαν προσήνεγκε καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σχολείου ὅπως καὶ ὁ μακαρίτης Γεωργ. Κουτσούκης (ὄρα σελ. 92 φυλ. Βούρη) καὶ τώρα τὸν σύρετε μετὰ τοῦ Ἀντων. Γεωργίου καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Κουτσούκη εἰς τὰ δικαστήρια καὶ κατέσχετε τὴν ἀκίνητον περιουσίαν ἀμφοτέρων τῶν πρώτων καὶ δημοσίᾳ ψευδολογεῖτε ὅτι δῆθεν ὀφείλομεν ἐκ τῆς τοιαύτης διχχειρίσεώς μας τριάκοντα καὶ πέντε χιλ. δραχμῶν (!!) Δὲν ἀγνοεῖτε συκοφανταί, ἀλλ' ἡ μοχθηρὰ καρδίη σας δὲν ἀξί τὸ ἐπιτρέπει νὰ ἀμολογήσῃτε, ὅτι ἐάν δὲν εὐρισκώμεθα ἡμεῖς εἰς Ἀθήνας, καὶ εὐρισκόμενοι δὲν ἀνεδεχόμεθα τὴν διχχειρίσιν τῶν κληροδοτημάτων, μηδὲν θὰ εἶχεν ἡ πατρίς σήμερον ἐν Ἀθήναις, διότι σεῖς καὶ οἱ ὄπαδοί σας ἐν Δελβινικίῳ συνουούμενοι καὶ μετ' ἄλλων τινῶν εὐρισκόμενων ἐνταῦθα, ἐπωλήσατε ὡς δῆθεν ἀσήμνητον τὴν ἐνταῦθα δι' ἡμῶν κατασταθεῖσαν κολοσιαίαν περιουσίαν τῆς πατρίδος, ἀντὶ δέκα χιλ. γροσιῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς διεξχωγῆς τῶν πολυχρονίων δικῶν ἀπαξ λαμβανομένων. Μὴ δυνάμενοι δὲ σεῖς συκοφάνται, διότι δὲν ἔχετε λόγους στηριζομένους ἐπὶ πρᾶγματικῶν βίσεων καὶ ἀποδείξεων, νὰ ἀναιρέσητε οὐδὲν ἐκ τῶν τοσούτων πρὸς τὴν Πατρίδα εὐεργεσιῶν μας καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦ κ. Βούρη ἐκτεθειμένων, ἔχετε τὴν ἀναίδειαν νὰ κατέλθῃτε διὰ τῆς τοιαύτης εὐτελοῦς, ταπεινῆς καὶ ἀτιμωζούσης τὸ Δελβινάκιον, ἀπρεποῦς καὶ γεμούσης ψευδολογιῶν διατριβῆς σας, εἰς τὴν κακόζηλον δημοσιότητα, ἥτις θὰ μὲν εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς στίγμα πρὸς αἰσχρὸς σας.

Κύριε Κιτσούλη! Διερχόμενος πρὸ ὀλίγου ἐντεῦθεν εἶπες πρὸς δικαιολόγησίν σου, ὅτι τὸ ἀποσταλὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν κληροδοτήμαξ τοῦ Ἰωάννου Π. Τσυχκούλη εἶχε κληροδοτηθῆ ὑπ' ἐ-

κείνου διὰ τὰ Σχολεῖα, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ κατατεθῆ εἰς τὴν Τράπεζαν, δι' ἧς καὶ τὸ παρέλαβες εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπλήρωσας τὰς ἐγγραφείσας εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνεισφορῶν Συνδρομὰς ἐκ λιρῶν ἑκατὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῇ Πατρίδι Σχολείου παρὰ τινων ἐγγραφέντων καὶ μὴ πληρωσάντων ἐν Κωνσταντινουπόλει Συμπολιτῶν καὶ φίλων σὰς τὸ ποσὸν αὐτό. Τῷ ὄντι κ. Κιτσούλη εἶναι ἀξιοθύμαστος ἢ εὐφυΐα σου εἰς τὴν δικαιολόγησίν σου ταύτην αὐτὶ τὸ κληροδότημα αὐτὸ ἐκληροδοτεῖτο διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ οὐχὶ νὰ κατατεθῆ εἰς τὴν Τράπεζαν. Ἀλλὰ σὲ ἐρωτῶμεν τὰ ἄλλα κληροδοτήματα διὰ τὰ σχολεῖα δὲν εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὴν Τράπεζαν; αὐτὸ ἀπετέλει ἐξαίρεσιν διὰ νὰ τὸ πνίξης σὺ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν; Πλειοτέραν λογικὴν καὶ ψῶν περιεμένομεν παρὰ σοῦ κύριε Κιτσούλη. Ἀλλ' ἂν δὲν ἐπλήρωσας τὰς συνεισφορὰς τῶν, σὶ φιλοπάτριδες ἐκεῖνοι, διὰ τί δὲν ἐδημοσίευσας τὰ ὀνόματά των εἰς ἐφημερίδα τινὰ, ἐκεῖνοι μὲν νὰ στιγματισθῶσι, σεῖς δὲ νὰ ἀνοίξητε νέον κατάλογον συνεισφορῶν καὶ νὰ εἰδοποιήσητε καὶ ἡμᾶς περὶ τούτου, καὶ ὅλοι ὁμοῦ ἀναπληρώσωμεν τὸ ποσὸν τῶν μὴ πληρωθεισῶν συνεισφορῶν ἐκείνων ἐκ λιρῶν ἑκατὸν; Ἀλλ' ἐπεύσας νὰ πληρώσης σὺ δι' ἐκείνους, καὶ νὰ ἀποζημιωθῆς ὡς εἶπας ἐκ τοῦ ὀρισθέντος διὰ τὰ σχολεῖα κληροδοτήματος. Τίς σοὶ ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ πράξης τὸ τοιοῦτον; Ἐὰν εἶχες πολλὰ χρήματα ἠδύνασο νὰ δωρήσης τοῖς γράψασιν καὶ μὴ πληρώσασιν φίλοις σου τὴν συνδρομὴν των, ἀλλ' οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἀσεβήτης εἰς κληροδοτήματα ὀρισθὲν πρὸς ἱερὸν σκοπὸν ὑπὸ τοῦ κληροδότου, καὶ νὰ τὸ μεταβάλῃς εἰς πληρωμὴν χρεῶν τῶν φίλων σου. Καὶ οὕτω καὶ τὴν πατρίδα ἐζημίωσας καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, διότι τὴν κατέστησας ἀγνώμονα πρὸς τὸν αἰετὶμον ἐκεῖνον κληροδότην, διότι σὺν τῇ καταστροφῇ τοῦ κληροδοτήματός του, συγκατεστράφη καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ, διὰ τῆς μὴ καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τοῦ κληροδοτήματός του· διότι ἐὰν κατατίθετο, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν τῆς πατρίδος ἰσὶ κατατεθειμέναι, θὰ ἐρκίνετο ἕσσαι καὶ ἡ μνήμη ἐκεῖνου.

Μήπως ἐθεώρησας τὸ κληροδοτήμα, σοφὴ Κιτσούλη, μικρὰς ἀξίας καὶ διὰ τὴν σμικρότητά του ταύτην δὲν θὰ διέσωζεν ἀξίαν μνήμην εἰς τὸν κληροδότην καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὸ κατέπνιξας; Σοὶ λέγομεν τὸ κληροδοτήμα τοῦ αἰοδίδμου συμπολίτου ἡμῶν Ἰωάννου Κοττῆ τῆς αὐτῆς ἀξίας ἦτον, ἦτοι χιλίων ἀργυρῶν

ρουβλίων (γκαρπόβνών) ἀλλὰ τεθὲν εἰς τὴν Τράπεζαν, καὶ μὲ ὀλιγώτερον ἐτήσιον τόκον τῶν ὄσων σήμερον δίδουσι τὰ ἐν αὐτῇ κληροδοτήματα, ἐτετραπλασιασθῆ σχεδὸν διὰ τοῦ ὀλίγου αὐτοῦ τόκου ἀνκτοκίζομένου, εἰς δραχ. δέκα πέντε χιλιάδας τριακοσίας ἐννεήκοντα πέντε 15,395 πλὴν τετρακοσίων, ὡς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου Γενναδίου οἱ δύο ἐπίτροποι Γεωρ. Ψίμκς καὶ Ἰωάννης Σουρβάλης ἔδωκαν εἰς τὸν ἐνταῦθα σπουδάζοντα κ. Παν. Ν. Δουρδούφην (ἕρα σελ. 34 φυλ. Βούρη).

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν ἔλεγον·

«Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ κατὰ θεῖο
καὶ θάμα τοῦθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο».

Οἱ δὲ μετγενέστεροι μετέφρασαν

«Φασούλι 'ς τὸ φασούλι, γεμίζει τὸ σακκούλι.»

Καὶ τῶ ὄντι ἀμφότερα τὰ σοφὰ αὐτὰ ἀποφθέγματα ἐφηρμόσθησαν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ κληροδοτημάτων τῶν σχολείων τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος.

Διότι πρῶτον μὲν τὸ ἐκ χιλίων ἀργυρῶν ρουβλίων τοῦ αἰοιδίου μου Ἰω. Κοττῆ ἐτέθη εἰς τὴν Τράπεζαν, μετὰ δὲ τοῦτο ἐφιλότιμήθησαν καὶ οἱ ἄλλοι εὐσεβεῖς τῆς πατρίδος αἰοιδμοὶ συμπληρῶνται, καὶ ἐκληροδότησαν ὅπως ἕκαστος ἠύχριστεῖτο. Τινὲς δὲ καὶ ζῶντες ὡς ἡ θυγάτηρ τοῦ αἰοιδίου Κοττῆ Σταμάτω καὶ ὁ ἤδη ἐπιζῶν Εὐστρ. Δάλλας. Τὰ δὲ κληροδοτηθέντα ἐστάλησαν εἰς τὴν Ἔθον. Τράπεζαν καὶ οὕτω συνεκεντρώθησαν περὶ τὰς πενήκοντα χιλ. δραχμῶν.

Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν θεωροῦμεν μικρὸν τὸ ἐκ χιλίων ρουβλίων ἀργυρῶν κληροδοτήμαξ τοῦ αἰοιδίου αὐτοῦ συμπολίτου Ἰω. Τσαγκούλη, ἀλλὰ σπουδαῖον. Ἄλλως καὶ μικρὸν ἂν θεωρηθῆ δὲν ἐξετάζεται ἡ σμικρότης αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ εὐγενής πρὸς τὴν πατρίδα διάθεσις τοῦ κληροδότου, ὅστις δωδεκαέτης ἀποχαιρετήσας τὴν πατρίδα ἐνεθυμήθη αὐτήν, καὶ μετὰ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὅλα ἔτη, κατὰ τὴν μετέστασίν του εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐκληροδότησεν αὐτῇ τὰ χίλιξ ἀργυρᾶ ρούβλιξ, μιμητῆς γενόμενος τοῦ ἀπππου του Ἰωάννου Κοττῆ. Ὡστε καὶ τούτου τεθέντος εἶναι ἀξίεπαῖνος καὶ πολλῆς μνήμης ἄξιος διὰ τὰ εὐγενῆ πρὸς τὴν πατρίδα του αἰσθήματα, ὁ αἰοιδμος αὐτὸς Δελθινικιώτης· διότι οὐκ ἐν τῷ πολ.λῶ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν.

Ὅθεν σέ ἐρωτῶμεν κ. Κιτσούλη ὅταν οἱ ἔχοντες καὶ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα νὰ συνδράμωσι τὴν γεννήσασαν αὐτοὺς πατρίδα, κληροδοτοῦντες ἀναλόγως τῆς περιουσίας των καὶ ὅπως οὗτοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ πληροφορηθῶσιν ὅτι τὰ κληροδοτήματα διὰ τὰ σχολεῖα πρὶν φθᾶσωσιν ἐκεῖ ἔνθα καὶ τὰ ἄλλα εἰσι κατατεθειμένα (εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν) πνίγονται, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔπαθε πρᾶξοῦ τὸ κληροδοτήμα τοῦ συμπολίτου Ἰωάννου Τσαγκούλη, Τί φρονεῖς κ. Κιτσούλη δὲν θὰ μεταβάλλωσι τὰ εὐγενῆ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθήματά των ἐκπληροῦντες τὰς ἀγαθοεργίας των ταύτας εἰς ἄλλα ἄλλων τόπων ἰσρὰ ἰδρύματα; Δὲν θὰ ἦσαι σὺ κύριε Κιτσούλη ὁ ἀσεβὴς δημιουργὸς τοσοῦτων πρὸς τὴν πατρίδα ἀδικημάτων; Πλείοτερον ἔπρεπε νὰ ἐντραπῆς σὺ κύριε Κιτσούλη εἰς τὸ ἀσέβημα αὐτὸ, διότι ὁ αἰδίδιμος αὐτὸς κληροδότης τυγχάνει θεῖος τῆς συζύγου σου, ἥτις θὰ ἐσεμνύνετο ἀκούουσα τὸ ὄνομα τοῦ θείου της εὐλογοῦμενον ὑπὸ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας τῆς πατρίδος. Ἄλλ' ἂν σὺ ἔπραξες τὸ ἀσέβημα αὐτὸ δὲν θὰ ἀνεχθῶσιν οἱ κηδεμόνες τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίου ἐκείνου κληροδότου καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, καὶ θὰ σέ υποχρεώσωσι νὰ ἀποδώσῃς αὐτοῖς τὸ κληροδοτήμα ἐκεῖνο μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ, ἀρ' ἢς ἐβῆσεν εἰς τὴν Κων]πολιν, ἵνα τὸ καταθέσωσιν εἰς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν, ἔνθα καὶ τὰ ἄλλα κληροδοτήματα ὑπάρχουσι διὰ νὰ φαίνηται ἔσκει ἡμνήμη τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Σὺ κύριε Κιτσούλη ἐν τῇ εὐθουδικῇ σου κατέκρινας διαβάς ἐνταῦθα τὸν Εὐστράτιον Ἰερέα ἢ Παπακοτρῶτσον διότι εἶπεν ἀληθεῖς τινὰς, ὅτε ἐρωτόμενος ὑπὸ τοῦ θείου σου Κωστ. Μερσάρη ἀπήντησεν «ἀμ ξέρω γὰρ τί ἔκανε ὁ Σούρβης καὶ Μπάσιος» ἀφόρτους πατέλαβα γὰρ ἔχω γραμμένα» πρὸς δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς ὑπελόγιζεν ἐν Δελθινῶν ὡν, ὅτι τέσσερες ἕως πέντε χιλιάδες δραχμῶν ὑπάρχουσι κηυστερούμενα ἐνταῦθα, ἀλλὰ τοὺς ἐφύσκασαν οἱ ἐνταῦθα (ὁπαδοὶ σεις) ἐπειπὼν «ὅτι ἀμ ἔχομαι καὶ μεῖς στὸ Δελθινάκι, ἀλλ' ἔχετε καὶ σεῖς ἐδῶ!!» (ὄρα σελ. 61 φυλλάδιον Ἰω. Βούρη). Ἐπίσης ὅτε πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶδες εἰς Ὁδησσὸν τὸν κ. Χρ. Π. Τσαγκούλην καὶ τὸν εὖρες ἐναντίον τῶν ιδεῶν σου κατέκρινας αὐτὸν ἐνταῦθα διότι δὲν συνεμερίζετο τὰς χρηστικὰς σου διὰ τὴν πατρίδα ιδέας. Ἴδου πικραδεύγματα τῶν χρηστῶν καὶ μεγάλων πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν σου καὶ τοῦ πρὸς αὐτὴν μεγάλου πατριωτισμοῦ σου!!!...

Αἱ δὲ χρησταὶ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι καὶ εὐεργεσίαι τοῦ Θεοῦ σου Κώστα Μερτσάρη εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

Ἀναγκαινίσας κατὰ τὸ 1878 ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνη τὰ καέντα ἐν τῇ πατρίδι ἐργαστήρια τοῦ ναοῦ «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» ὑπεχρέωσε τὴν πατρίδα νὰ τῷ πληρώσῃ τόκον διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἀναγκαινίσεως εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος! ἐνῶ τὸ εἰσόδημα αὐτῶν δὲν ἀρκεῖ νὰ καλύψῃ οὔτε πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Δεύτερον εὐεργέτημα ἡ ἐνοικίασις κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1879 ἐπὶ τριετίαν τῶν ἐνταῦθα κτημάτων τῶν κληροδοτημάτων μετὰ ζημίας τῆς πατρίδος ἑκατὸν εἴκοσι λιρῶν ἐπὶ τῇ τριετίᾳ ταύτῃ(!). Τρίτον αἱ εἴκοσι λίραι αἱ ἔλαβεν ἐκ τῶν 4 χιλιάδων δραχμ. ἐκ τῆς προειρημένης συναλλαγμτικῆς τῆς 23 Μαρτίου 1880 παρ' ἡμῶν ἐνταῦθα πληρωθείσης, δι' ὁδοιπορικὰ του ἐξοδα μέχρις Ἀθηνῶν, καὶ ἦλθεν ἐνταῦθα διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παραλαβὴν αὐτῶν (δῆθεν) δι' ὁδοιπορικὰ του μέχρις Ἀθηνῶν, ἀλλὰ κυρίως μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ὅπου διεθυβύθη οὐ πολὺ εἰς τὰς ἐκεῖ ἐμπορικὰς του ὑποθέσεις καὶ δὲν ἐδαπάνησεν οὔτε τὸ τρίτον κἂν (!) καὶ προσετι διὰ νὰ δικαιολογήσῃ καὶ ἄλλα ψεῦδη, τὰ ὅποια ἐπλασε καὶ διέεδιδε πρὸς τε τοὺς ἐν Δελβινάκιω καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγαθοὺς συμπολίτας, ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα ὀφειλέται πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, (καίτοι ἐνταῦθα εἶδε τοὺς λογαριασμοὺς, ὅτι μηδὲν εἶχε νὰ λάβῃ ἡ πατρίς παρ' ἡμῶν μέχρι τέλους τοῦ 1879 καὶ ἐπεφώνησεν αἰμὸν εἶναι ἔτσι τί θὰ βάλωμεν στὴν Τράπεζαν γιὰ τὸ κληροδότημα τοῦ Ζῶη Γκούγιου) μετὰ δύο ἡμέρας ἤγειρε κατὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ σας καὶ συμπληροῦσίου αὐτοῦ καὶ ὀπαδοῦ του, καὶ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετ' αὐτοῦ βυθίζοντας Κ. Ἐξάρχου τὴν γελοῖαν καὶ μυθώδη ἐκείνην κατ' ἡμῶν ἀγωγὴν διὰ τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν, ἣτις οὐ μόνον αἰσχύνει τὴν ἀτυχῆ πατρίδα, ἀλλὰ καὶ ζημιοῖ μέχρι πλεόν τῶν (200) διακοσίων λιρῶν, ὡς πρὸ ὀλίγου ὠμολόγησεν ὁ ἐκλεκτός σας τυχοδιώκτης (1) Κωστ. Ἐξάρχος ὅτι ἐδαπάνησε μέχρι τοῦδε! . . .

¹ Λέγομεν κατ' ἐπανάληψιν τυχοδιώκτην τὸν Κωστ. Ἐξάρχον, διότι αὐτὸς ὡς τυχοδιώκτης περιφερόμενος πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ τύχην ζητῶν καὶ φορτονόμος εἰς τοὺς ἐν Μολδαβίᾳ, Βλαχίᾳ καὶ Βασαβιάᾳ συμπολίτας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐπιτυχῶν ὅσα ἐπέδωκεν, πρὸς δὲ καὶ τι σπουδαῖον,

Αἱ δὲ τῶν ἄλλων ὁπαδῶν σὺν τῶν κατὰ κειρὸς ἀπὸ 1876 μέχρι τοῦ 1878 χρηστὰ καὶ μεγάλαι πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι

διὰ τὴν κάμψιν τύχην, ἀλλὰ δὲν ἦτο γὰρ τὰ δόντια του, δι' ὃ ἀπότομον καὶ πρόπουσαν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν ἔλαβε καὶ ἐρυθρόχρους καὶ περίλυπος γενόμενος ἀπῆλθεν ἐπανακάμψας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔπειτα ἀπεκάλεσεν ἡμᾶς τυχοδιώκτας, ἔπειτα δὲ ὡς κατωτέρω, ἐφορτώθη εἰς τοὺς ἐκεῖ συμπολίτας ἀποζῶν καὶ τρεφόμενος ὑπ' ἐκείνων, ἀλλ' ἀποτυχὼν καὶ ἐκεῖ ὅ,τι ἐπέδωκε κατέφυγεν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἀλληλοδιδασκτικὸν ἐπάγγελμά του εἰς τοὺς Φιλιάταις καὶ διδάσκων ἐκεῖ, μετὰ μισθοῦ 15 μέχρις 20 λιρῶν κατ' ἔτος, αἱτινες δὲν τὸν ἤρουν βεβαίως, ἀλλὰ καὶ γενομένης γνωστῆς τῆς ἀμαθείας του, τῷ ἔδωκαν τὰ παπούτσια στὸ χέρι (κατὰ τὴν παροιμίαν). Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ θέσει εὐρισκόμενος ἐσκέφθη ἵνα εὕρῃ ἄλλο μέσον τυχοδιωκτικῆς ἀγυρτίας καὶ οὕτω κατὰ τὸ 1877, μετέβη εἰς Κέρκυραν, πρὸς τινὰ ἡμέτερον συμπολίτην καίτοι μὴ γινώσκων ποσῶς αὐτὸν, ἅμα τῇ πρώτῃ ἐπισκέψει τῷ ἐξήγησε δάνειον πενήτην ἑκατομυριάδων (βεβαίως ἀνεπίστρεπτον) ὃ δὲ πολὺπειρος καὶ φρονιμώτατος ἐκεῖνος συμπολίτης ἡμῶν γνωρίζας τὴν ἀγυρτίαν τοῦ τυχοδιώκτου Ἐξάρχου, τῷ ἀπήντησε μετὰ πολλῆς εὐγενείας, ὅτι ἀπέβηται μὴ δυνάμενος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του. Οὕτω δὲ ἀποτυχὼν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀγυρτικὴν ἐπιχείρησιν του κατέφυγεν εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινὺπόλει συμπολίτας ἡμῶν καὶ καταλιπαρήσας καὶ ἐκείνους μέγροι χαμερπεῖας κατάρθωσε νὰ τὸν συστήσωσιν ὡς ἑλληνοδιδάσκον εἰς τὴν ἀτυχῆ ἡμῶν πατρίδα τὸ Δελθινάκιον χάριν πατριωτισμοῦ, διότι ἀγνοοῦντες οἱ ἀγαθοὶ ἐκεῖνοι συμπολίται τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀγυρτίαν τοῦ τυχοδιώκτου αὐτοῦ, ἐσύστησαν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐν Δελθινάκιῳ ὅπως καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ 1875 ὅπου καὶ ἐγράψαμεν εἰς τὴν Κοινότητα συνιστῶντες αὐτὸν χάριν πατριωτισμοῦ, καὶ ὃ μεταβὰς τότε Ἀντώνιος Γεωργίου ἐσύστησεν ὡς τοιοῦτον μετὰ τὴν λήξιν τῆς συμφωνίας τοῦ τότε διατελοῦντος εὐμαθεστάτου ἑλληνοδιδασκάλου ἢ μᾶλλον σχολάρχου Π. Οἰκονομίδου, διότι ἠγνοοῦμεν καὶ τὴν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀμάθειάν του καὶ τὰ καταστρεπτικὰ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθημάτα του ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, (ἀγνοοῦμεν ὅμως ἂν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ συστάσεις ἡμῶν αὐταὶ κατὰ τὴν συμφωνίαν του μεταξὺ Κοινότητος καὶ αὐτοῦ, διότι δὲν εἰδοποιήθημεν ὑπὸ τῆς Κοινότητος). Οὕτω δὲ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1877 ἐγένετο ἑλληνοδιδάσκαλος τῆς ἀτυχῆς ἡμῶν πατρίδος Δελθινακίου, καὶ διὰ τῆς ἀμαθείας του καὶ τοῦ ὅλως ἀνεπίδεκτου τρόπου πρὸς διδασκίαν τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων μαθητῶν του ἀντὶ προόδου ὀπισθοδρομήσεν ἐκείνους ἀπομαθόντας ὅσα εἶχον μάθει παρὰ τοῦ ὄντως ἱκανοῦ διδασκάλου των Π. Οἰκονομίδου· οἱ δὲ γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῶν μαθητῶν αὐτῶν κατανοήσαντες τὴν ἀμάθειαν τοῦ τυχοδιώκτου αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ τὰς ἄλλας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Κοινότητος βραδουργίας του, ἐβουλεύοντο ἵνα ἀποπέμψωσι μετ' ἀγανακτικῆς αὐτόν. Τὴν ἀγανάκτησίν των ταύτην ἐνόησας ὁ τυχοδιώκτης αὐτὸς διδάσκαλος κατέφυγεν εἰς ἐκλογὴν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος

είσιν αἱ δραχμαὶ δέκα ἑννέα χιλιάδες ἑννεακόσαι πέντε (19,905)
ἐπὶ τριετίαν μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἰα-

καὶ δι' ἄλλων παρανομιῶν ὑπ' αὐτοῦ τε, τῶν φίλων του καὶ τῶν συγγενῶν
τῆς συζύγου του, ἥτις διώρισεν αὐτὸν καὶ πρὸ ἑξ μηνῶν τῆς λήξεως τῆς πρώ-
της συμφωνίας του, ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1880 καὶ διὰ τρία ἔτη καθὼς καὶ
τὸν γυναικάδελφόν του ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, μετὰ δὲ τὸν διορισμὸν αὐτῶν
καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἐκτιθεμένων ἀνωτέρω, διωρίσθη μετὰ τῶν ἀνωτέρω
ἀναφερομένων ἐτέρων δύο συντρόφων του ὡς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν
ἐνταῦθα κληροδοτημάτων τῆς πατρίδος. Ἐλθὼν δὲ ἐνταῦθα μετὰ τῶν συν-
τρόφων του, καὶ μὴ εὐρῶν ἀνοικτὴν εἴσοδον ἵνα εἰσέλθῃ, ὅπως ἐφρόνει, εἰς
τὰ εἰσοδήματα τῶν κληροδοτημάτων, ἐτόλμησεν αὐτὸς ὁ τυχοδιώκτης νὰ ἀπο-
ποκαλέσῃ ἡμᾶς τυχοδιώκτας ἐπειπὼν «ὅτι εὐρέθησαν δύο τυχοδιῶνται Δελ-
βινακιδῶται νὰ κατατρώγουν τὰ κληροδοτήματα τοῦ Δελβινακίου» (III)

Ἡμᾶς ἀπεκάλεσας τυχοδιώκτας, σὺ πειναλέε καὶ μὴ ἔχων τοῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνας, ὅσας κατέφυγες εἰς τοσαῦτα τυχοδιωκτικὰ μέτρα, καὶ ἐπὶ τέλους ἐφορτώθης
εἰς τὴν ῥάχιν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος, καὶ σὲ τρέφει ὡς κηφῆνα καὶ σὲ καὶ τὸν
γυναικάδελφόν σου, διὰ νὰ ὑποσκάπητε ἀμφοτέροι τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ πρὸς
ἐπιτυχίαν τῶν τυχοδιωκτικῶν σου σκοπῶν, λαθῶν ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐν ἐνεργείᾳ
κανονισμὸν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν Κοινότητος ὑποστηριζόμενος καὶ ὑπὸ τινων
τετυφλωμένων φίλων σου καὶ συγγενῶν σου κατέστρεψας αὐτὸν ἵνα φθάσῃς
εἰς τὸ πέρασ τῶν ἐπιδιωκόμενων κατὰ τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος καταστρεπτικῶν
σκοπῶν σου καὶ ἤδη ἐπανεληγμένως γράφεις πρὸς τὴν πατρίδα παροτρύνων τοὺς
ἀπονενοημένους καὶ τετυφλωμένους φίλους σου καὶ συγγενεῖς σου ἵνα πειθα-
ναγκάσωσιν ἐξ ἀγαθοῦς συμπολίτας νὰ ψευδορκίσωσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν ἐνε-
ργείᾳ κανονισμὸς τῆς Κοινότητος· ἐνῶ σὺ αὐτὸς ἀναιδέστατε καὶ ἀλιτήριε,
καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς σου καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συντρόφου σου Κωστ.
Μερτσάρη ἀνομολογεῖτε ἐν τῇ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1879 καὶ ἰδίᾳ σου χειρὶ συντα-
χθεῖσα ἀνωτέρω καταχωρισθεῖσα ἐπιστολῇ φεροῦσα καὶ 25 ἔτι ἄλλων συμπο-
λιτῶν τὰς ὑπογραφὰς καὶ τὴν ἐπίσημον τῆς Κοινότητος σφραγίδα, ὅτι ὑπάρ-
χει ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸς ἐφαρμοζόμενος, καὶ θὰ ἐξηκολούθει ὑπάρχων
ἐφαρμοζόμενος ὀλόκληρον τριετίαν ἀπὸ τῆς συντάξεώς του (18 Ἰανουαρίου
1879) ἐὰν ἡ κακοβουλία σου δὲν κατέστρεφεν αὐτόν. Καταστρέψας δὲ τὸν
κανονισμὸν αὐτὸν καὶ μὴ φοβούμενος τὴν αὐστηράν τοῦ νόμου καταδίωξιν,
εἶχες ἀσέβειαν νὰ αἰτῆς εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιβληθῇ ὁ ἐπαχτὸς πρὸς τὴν
κοινότητα ὄρκος πρὸς ἐσέ. Ἄλλ' ἅμα εἰς τὴν ἐν τῷ Ἐφετείῳ 16 Ἰανουαρίου
1881 συζήτησιν εἶδες προσαγομένην τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν (ἀπὸ 1 Ἰουλίου
1879) ἀπέβαλες τὸ θάρρος τῆς ἀνωτέρω ἀσεβείας σου καὶ παρεδέχθης τὸν
ἐπιβληθέντα εἰς τὴν κοινότητα ὄρκον προθύμως καὶ ἀζοῦ ἐξήρσας τὸν ἑαυ-
τόν σου καὶ τοὺς ἐν Δελβινακίῳ φίλους σου, οἷον τὸν Μῆτρον Παππᾶν, τὸν
ἀδελφόν αὐτοῦ Ἀποστόλην, τὸν Νικόλαον Χατζῆν ἢ Ἰάκωβον καὶ ἄλλους ἐκ
τῶν κοινοποιηθέντων ἡμῖν 50 μελῶν τοῦ τρίτου τῆς κοινότητος καὶ ἀφοῦ σοὶ
ἐκοινοποιήσαμεν τὰ ἐξ ὀρκισθηζόμενα μέλη αὐτῆς, μὴ ἀρκεσθεῖς πρὸς ὅσα ἐ-

τροῦ, περίσσευμχ ἀδικιολόγητον, καὶ ἐπομένως καταχρασθὲν ὑπ' ἐκείνων (ὄρα σελ. 143 φυλ. Βούρη). Δι' ὃ καὶ σᾶς καὶ ἐκείνους προσκαλοῦμεν ἂν ἔχητε φιλότιμον καὶ πατριωτισμὸν νὰ δημοσιεύσητε τοῦλάχιστον τὴν ἐπὶ τῆς τριετίας ταύτης διαχείρισιν τῶν ἐντεῦθεν σταλέντων εἰς τὴν πατρίδα χρημάτων, ἧτοι ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1878 καὶ τὴν λῆψιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν δαπάνην αὐτῶν, ὡς ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπὶ δεκαετρακτίαν, ἧτοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους τοῦ 1879 λογοδοσίαν μας, καὶ τὴν ὁποῖαν καλῶς ἐμελετήσατε, καὶ ἐκ τῶν εἰς χεῖρας σας σταλέντων λογαριασμῶν, καὶ τῶν φυλλαδίων τοῦ κ. Ἰωάν. Βούρη καὶ σᾶς προκαλοῦμεν νὰ τὴν ἀνασχευάσητε ὅσον ἐκείνην τόσον καὶ τὴν παροῦσαν μας ἀπάντησιν. Ἄλλ' οὐχὶ μὲ ξηροὺς λόγους καὶ ἀναιδῆ ψεύδη, ἀλλὰ μὲ ἀποδείξεις, ἅς ἔχετε εἰς χεῖρας σας ἐκ τῶν σταλέντων λογαριασμῶν καὶ ἀλληλογραφίας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κοινότητος καὶ ὡς ἔχετε

γραφεὶς πρὸς τοὺς φίλους σου καὶ συγγενεῖς σου, ὅπως πειθαναγκάσωαι τοὺς ἐξ ἀγαθοῦ ἐκείνους συμπολίτας νὰ ψευδορκίσωσιν ἀπῆλθες χθεὲς ἐντεῦθεν εἰς τὸ Δελφινάκιον ἵνα ἐκ τοῦ πλησίον πειθαναγκάσῃς ἐκείνους εἰς τὸ στυγερόν τῆς ψευδορκίας ἄγλημα, πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ μόνον ὅπως ὑποστηρίχθῃ ὁ παράνομος διορισμὸς σοῦ τε καὶ τοῦ γυναικαδέλφου σου, ἐπὶ τριετίαν ὡς διδασκάλων τῶν ἀτυχῶν σπουδαζόντων παιδῶν τῆς κοινότητος, γενόμενος ὑπὸ τῆς παρὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸν τῆς κοινότητος, καὶ δι' ἄλλων παρανομῶν ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς. Ἄλλὰ ἐρωτῶμεν σὲ ἀσθεῖστατε, δὲν ἀναλογίζεσαι σὺ ἄθλιον ἐξάμβλωμα ἢ μᾶλλον ἀνθρωπόμορφον τέρας ὁποῖον στυγερώτατον κακούργημα διαπράττεις (;) ἀτιμάζων καὶ ἐκμηδενίζων τὴν πατρίδα καὶ καταστρέφων καὶ ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς τοὺς ἐξ ἀγαθοῦ ἐκείνους συμπολίτας τοὺς μὴ γινώσκοντας τὰς συνεπείας καὶ τὴν ἀυστηρότητα τοῦ νόμου καὶ ἐπομένως σὺν αὐτοῖς καταστρέφων καὶ τὰς ἀτυχεῖς οἰκογενείας αὐτῶν; Ἡμᾶς ἀπεκάλεσας, σὺ τυχοδιώκτη ὁ μὴδὲν ἱερὸν καὶ ὄσιον ἔχων καὶ τοσαῦτα ἀνοσιουργήματα διαπράττων, τυχοδιώκτης, ἡμᾶς οὔτινες πρὸ δεκαπενταετίας ἀγωνιζόμενοι καὶ διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων καὶ δι' ἰδίας ἡμῶν περιουσίας ἐσχηματίσαμεν τοσαύτην κολοσιαίαν τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος ἰδρυμάτων περιουσίαν, ἵνα τρέψηται σὺ καὶ ὁ γυναικαδέλφος σου ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς καὶ δι' ὅλα ταῦτα νὰ προδίδετε τὴν πατρίδα διὰ τοιούτων ἀνοσιουργημάτων!!.. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι οἱ ὀρκισθόμενοι ἐκεῖνοι ἄθῳοι καὶ ἀγαθοὶ συμπολίται καὶ μεθ' ὅλης τῆς ἀπλότητός των θὰ ἐννοήσωσιν εἰς ὁποῖον κρημνὸν ὠθεῖται αὐτοὺς, ἢ διὰ τὰ αἰσχρὰ συμφέρενά σου κακοβουλία σου καὶ λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀυστηρὰς τοῦ νόμου συνεπείας καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν καταστροφὴν των, θὰ ἀποστῶσι τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος τῆς ψευδορκίας.

πληροφορίας παρὰ τῶν τριῶν ἐνταῦθα ἀπεσταλμένων σας καὶ ἰδίως τοῦ ἐκλεκτοῦ σας κ. Κωστάκη.

Ἐννοεῖτε τώρα εὐγενεῖς συκοφάνται, ὅτι ἀντὶν' ἀποδείξτε ἡμᾶς καταχραστὰς καὶ ὀφειλέτας πρὸς τὴν πατρίδα, διότι μῆτε ἔχοντες φέρετε πρὸς ἀπόδειξιν τοιούτης ἐνοχῆς μας, αὐτοὶ ἐκτουτοῦ ἀποδεικνύετε, διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀνκμφισθητήτων καὶ παρ' ὑμῶν ὁμολογημένων πράξεών σας, καταχραστὰς τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος χρημάτων.

Ὅθεν ἐὰν δὲν θέλετε νὰ ἐντραπήτε ἡμᾶς, διότι ἀδίκως καὶ παρ' ἀξίαν μᾶς σύρετε εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ τὴν πατρίδα ἀσχημίζετε διὰ τῆς τοσαύτης ἀνοσίου πράξεως ἡμῶν, οἵτινες μὴ ἀρεσθέντες καὶ εἰς ταύτην κατήλθετε καὶ εἰς τὴν ταπεινὴν καὶ κακόζηλον καὶ ἐκμηδενίζουσαν τὴν πατρίδα ἠθικῶς δημοσίευσαν τῆς πλήρους ψευδολογιῶν διατριβῆν σας, αἰσχύνθητε τοῦλάχιστον συκοφάνται, ἐντρέπητε ταπεινοὶ καὶ ποταποὶ ἐργάται τοσοῦτων ἀναιδῶν ψευδολογιῶν σας, τὰς σκιὰς τῶν μεγάλων ἐκείνων προγόνων μας, διότι ἐταπεινώσατε τὸ ἄλλοτε ἔνδοξον Δελβινάκιον, διὰ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν εὐγένειαν καὶ ἀρετὴν τῶν τεχνῶν του, ἥτοι τῶν μεγάλων ἐκείνων προγόνων μας, οἵτινες εἶχον ὑψώσει τὴν πατρίδα εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν, ὑπερεπαινούμενοι διὰ τὴν τιμιότητα, τὴν εὐγένειαν, τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν παρ' ὅλων τῶν γνωριζόντων τὸ Δελβινάκιον, διότι εἶχον ὑψώσει τὴν πατρίδα εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν πρέπουσαν αὐτῇ ὑψηλὴν θέσιν φυλάττοντες παρέδωκαν εἰς τοὺς μεγάλους διαδόχους αὐτῶν πατέρας μας σώαν καὶ ἀλώθητον, οἵτινες μύρια ὅσα δεινὰ ὑποστάντες μέχρι θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς πολυτίμου ζωῆς των ἐφύλαξαν καὶ οὗτοι ὡς ἄξιοι διάδοχοι μεγάλων προγόνων, καὶ τὴν παρέδωκαν πρὸς ἡμᾶς μεγάλην σώαν καὶ ἀλώθητον ὅπως παρὰ τῶν μεγάλων προγόνων των τὴν ἔλαβον.

Ἐντρέπητε ταπεινοὶ συκοφάνται τὰς σκιὰς τῶν μεγάλων πατέρων μας, οἵτινες διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἡμῶν «Δελβινάκιον» προδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προπάπου τοῦ ἐκλεκτοῦ σας, κυρίου Κωστάκη Δήμου Ἐξάρχου, πλείστας ὅσας ταλαιπωρίας καὶ κακώσεις ὑποστάντες ἔσωσαν αὐτήν, καὶ τὴν παρέδωκαν ^{μας} ~~αὐτοῖς~~ σώαν καὶ ἀβλαβῆ.

Περσίνοντες συνιστῶμεν καὶ πάλιν καὶ τοῖς συκοφάνταις ἡμῶν καὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι συμπολίταις ἵνα διεξέλθωσι μετὰ ψυχροῦ ἀλμυκτοῦ μετὰ προσοχῆς καὶ πολλῆς συνέσεως ἀπάντα τὰ ἐν τῷ φυλλάδιῳ τοῦ κ. Ἰω. Βούρη περιεχόμενα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθειμένα χάριν τῆς πατρίδος καὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς καὶ θὰ τοῖς ὀφείλωμεν μεγάλην χάριν, ἐὰν ἀνασκευάζοντες πάντα τὰ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις φυλλάδιοις ἀποδείξωσιν ἡμᾶς καὶ τὸν κ. Ἰω. Βούρη λανθανομένους, ἀλλ' οὐχὶ διὰ ξηρῶν λόγων καὶ ψευδολογιῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν πρᾶγματων καὶ δι' ὧν λογαριασμῶν παρ' ἡμῶν σταλέντων ἔχουσιν εἰς χεῖρας των, καὶ διὰ τῆς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κοινότητος ἀλληλογραφίας καὶ δι' ὅσων παρὰ τῶν ἐνταῦθα τριῶν ἀπεσταλμένων των, καὶ ἰδίως τοῦ ἐκλεκτοῦ των Κωνστ. Ἐξάρχου ἔχουσι πληροφοριῶν. Ἄλλως ἐὰν δὲν πράξωσι ταῦτα θὰ ὡσι καταγέλαστοι ὑπὸ τε τῶν γνωριζόντων τὸ Δελβινάκιον καὶ ἀναγνωσάντων καὶ ἀναγνωσόντων τὰ ἀνωτέρω προειρημένα φυλλάδια, καθὼς καὶ ἐξ ἀπάσης τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν Πρωγωνικῆς· ὡς πρὸ ἐνὸς μηνὸς παρετήρησεν ὁ ἐν τῷ πλησιοχώρῳ τῆς πατρίδος ἡμῶν χωρίῳ Δολφῷ εὐμαθὴς ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Μάνθος πρὸς τὸν συμπολίτην μας κ. Ἰω. Π. Οἰκονομίδην ἅντα ἐν Δολφῷ μετὰ τοῦ πενθεροῦ του κ. Μαλιούφα ἐξ ἐτέρου πλησιοχώρου χωρίου «Γκουβερίου» εἰπόντα «ναὶ ἔστειλεν ὁ κ. Βούρης φυλλάδια εἰς τὴν πατρίδα μας ἀλλ' ἔμελλε μῆτε σὰ χεῖρας μας δὲν τὰ πιάνομεν πολὺ κακὰ ἐκάμετε (τῷ εἶπεν ὁ κ. Μάνθος) πρέπει νὰ τὰ ἀναγνώσητε καὶ καλὰ, καὶ ἂν μὲν ἦναι ἐναντίον τῶν λογαριασμῶν τῆς Κοινότητός σας νὰ τὰ ἀνασκευάσητε, ἐὰν δὲ εἶναι σωστὰ καὶ ἀληθινὰ τότε πρέπει νὰ τὰ παραδεχθῆτε καὶ νὰ μὴ κάμνετε δίκας καὶ ζημιώνετε καὶ τὴν πατρίδα σας καὶ τὴν τιμὴν αὐτῆς. Ἄλλως θὰ σᾶς κατηγορήσῃ ὁλος ὁ Κεζῆς μας (ἐπαρχία).»

Τὰς φρονίμους ταύτας παρατηρήσεις καὶ συνετὰς συμβουλὰς τοῦ κ. Μάνθου ἐπεδουκίμασε, καὶ ὁ ἀπλοῦς μὲν ἀλλ' οὐχὶ τυχαῖον νοῦν ἔχων, πενθερὸς τοῦ κ. Ι. Π. Οἰκονομίδου κ. Μαλιούφα ἀπειπῶν αὐτῷ καλὰ σοῦ λέγει ὁ δάσκαλος αὐτὸ πρέπει νὰ κάμετε γιὰ νὰ μὴ σᾶν γεγάη ὁ κόσμος.»

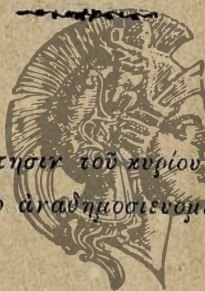
Ταῦτα πάντα ὀφείλοντες πρὸς ἀπάντησιν ἐγράψαμεν ἀναμέ-

νοντες τὴν ὀρθὴν καὶ πειστικὴν καὶ ἐν τοῖς πράγμασι στηριζομένην ἀνασκευὴν αὐτῶν.

*Διαγέμεται δωρεὰν παρτὶ Δελβινακιώτῃ, καὶ ἐν κεττικαῖς μέ-
ρεσι καὶ δημοσίοις καφενείοις.*

Ἀθήνησι τῇ 6 Ἀπριλίου 1881.

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΥΣΤΡ. Π. ΔΟΣΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

*Ορα ἔπισθεν ἀπάντησιν τοῦ κυρίου Γ. Βούρη εἰς τὸν

«Νεολόγον» ἀκαδημαϊκοῦ ἐπιπέδου ὧδε.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Γω. Βούρη πρὸς τὴν διατριβὴν τῶν συκοφαντῶν ἡμῶν καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3594 τῆς 6/18 Μαρτίου 1881 φύλλον τῆς ἐν Κων/πόλει ἐφημ. «Νεολόγος», ἣτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3606 24/5 Ἀπριλίου 1881 τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, παρσιέδυσσε περικοπὴ τις ὑποβολιμική, ἣν ὁ αὐτὸς ἀνῆρσεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα «Νεολόγον» ὑπ' ἀριθ. 3612 1/13 Ἀπριλίου διὰ τῶν ἐξῆς:

«Τοῖς συντάκταις,

Ἐν τῷ ἀπὸ 24/5 Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους φύλλῳ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος κατακεχώρισται ἀπάντησίς μου. Ἐν στήλῃ δευτέρας στιχ. 5—20 ἀνχνινώσκω περικοπὴν ἀρχομένην οὕτω: Ἀλλὰ σεῖς μὲν τὸ βιβλίον κλπ. καὶ λήγουσαν εἰς τὴν λέξιν ἔνοχος. Ταύτην τὴν περικοπὴν ὑποβολιμικὴν οὔσαν, καὶ μὴ ὑπάρχουσαν ἐν τῇ ὑπ' ἐμοῦ ὑπογραφείσῃ ἀπαντήσῃ ἀποκηρύττω. Δὲν υἱοθετῶ ἀλλοτρίαις ιδέαις καὶ ἀληθεῖς ἀν' ὧσι. Σὰς παρακλῶ λοιπὸν νὰ καταχωρίσητε ταύτην μου τὴν ἀποκρίσιν.

Ἀθήνησι, τῇ 27/8 Ἀπριλίου 1881.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΗΣ.

Καὶ ἄλλαι τινεὶ λέξεις παραλλάγησαν καὶ τινεὶ παρελείφθησαν ἀναδημοσιούμεν ἤδη τὴν αὐτὴν ὥδε ἔχουσιν ὡς ἐξῆς.

Τοῖς συντάκταις,

Ἐν τῷ «Νεολόγῳ» τῆς 6)18 μαρτίου ἐδημοσιεύθη διατριβὴ ἀφορῶσα εἰς τῆς κοινότητος Δελβινακίου τὰ πράγματα. Μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται καὶ τὸ ὄνομά μου, ὅτι παρασύρομαι ὑπὸ τοῦ Ἄντ. Γεωργίου καὶ Εὐστ. Δόστη πρὸς ἐπίμετρον τῶν δυστυχιῶν τῆς κοινότητος, καὶ ὅτι αὐτὸς κ. Βούρης (ἐγὼ δηλ.) ὑπόσχεται ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐανθία δωρήσεται τῇ κοινότητι πρὸς ἀνέγερσιν παρενχωγείου ὀρχαμὰς 5,000, ἐπὶ τῷ ὄρω ὅτι ὁ κ. Ἀντωνίας Γεωργίου θὰ μείνῃ ἰσοθίως ἐπίτροπος τῆς κοινότητος ἐν Ἀθήναις καίπερ ἀποτυφλωθεὶς. Ἀγνωεῖται ποῦ ὁ κ. Βούρης, στηριζόμενος προσβάλλει τὸν νῦν ἄγιον Δρυϊνουπόλεως κλ. Περιεργείας δὲ χάριν περιγράφομεν τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν ἐν λόγῳ φυλλαδίων, δι' ὧν ὁ κ. Βούρης προσβάλλει πᾶσιν τὴν κοινότητα. Τὰ φυλλάδια 50 τὸν ἀριθμὸν διενέμοντο εἰς ἐκείνους μόνον, οἵτινες θὰ ὑπέγραφον εἰς ἐπισυνημμένην αὐτοῦ ἐπιστολήν, δι' ἣς ὑπεχρέου ὁ κ. Βούρης τὸν ὑπογράψαντα εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς

ἐπιτροπῆς. Διὰ δὲ τοῦ μέσου τούτου κατώρθωσεν ὁ ρηθεις δικνο-
μεὺς αὐτῶν μίαν καὶ μόνην νὰ υποκλέψῃ ὑπογραφὴν, τοῦ κ. Νικο-
λάου Βρεσιούρα, ὅστις τὴν ἐπιούσαν διὰ τῆς ἡμερίδος «Αὐγῆς»
διεμκρτυρήθη. Ἡ πενταμελής ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Κωνσταντινουπό-
λει περσιπιδημοῦντων Δελθινακιωτῶν· Χρ. Κιτζούλης, Ν. Στ. Τσο-
κῶνας, Λεωνίδας Π. Μωρχίτης, Γ. Δ. Τζιζγκούλης.»

Αὐτὸ εἶναι τὸ εἰς ἐμὲ ἀναφερόμενον μέρος τῆς διατριβῆς, καὶ
εἰς αὐτὸ ἀπαντῶν σὰς παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε τὴν ἀπαντῶ-
σαν ἐπιστολὴν μου ταύτην πρὸς πλήρωσιν νομίμου δικαιοσύνης:

Α'. Ἐν τῷ φυλλάδιῳ μου ἢ βιβλίῳ ἐγὼ γράφω οὕτω·

Πρῶτος λοιπὸν ἐγὼ συνεισφέρω ὑπὲρ τοῦ παρθεναγωγείου ἐξ ὀ-
νόματος τῆς κυρίως μου 5,000 δραχμῶν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἐπέλθῃ
τάξις ἐν Δελθινακίῳ καὶ ἐξέλεγχις τῶν λογαριασμῶν τί ἐγένοντο
τόσα χρήματα ἐκεῖ καὶ ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὄρον τὸ παρθεναγω-
γεῖον νὰ κτισθῇ μκρὰν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς ἄλλο μέρος
(Βιβλ. μου σελ. 73 στιχ. 25—30).

Διέστρεψε λοιπὸν τὰ γραφόμενά μου ἢ πενταμελής ἐπιτροπὴ
ἐκ τεσσάρων προσώπων συνισταμένη.

Β'. Διὰ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν σεβασμιώτατον Δρύνουπόλεως,
ἐγὼ ἔχω ἀπόδειξιν τῶν ἐπιτρόπων Ἀντ. Γεωργίου καὶ Δόστη καὶ
μὲ τούτους τοὺς ἐπιτρόπους ἔχουσι νὰ λογαριασθῶσιν οἱ ἐνδικφε-
ρόμενοι· ἄλλως ἐν σελ. 101 στ. 11 καὶ ἐξῆς εἶδεν ἡ ἐπιτροπὴ τὰ
διατρέχοντα.

Γ'. Ως πρὸς τὴν δικνομήν τοῦ βιβλίου ἀπαντῶ ταῦτα. Ἐν σε-
λίδι 9 ὑπάρχει «δ' συκοφαντικὴ ἐπὶ καταχρήσει εἰς τὸ τίμημα τῶν
ἐνοικίων.» Ἐν τέλει τοῦ κεφαλαίου τούτου (σελ. 10 στ. 24—26)
γράφω οὕτω· ἀνὰ ἴηται κτῆμα (τὸ φυλλάδιόν μου) διηνεκῶς πρό-
χειρον παντὸς Δελθινακιώτου, ἵνα μὴ τολμῶσιν οἱ συκοφάνται νὰ
ψευδολογῶσιν ἀνεξελέγκτως. Ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ Β' σελ. 10
φέρεται μετὰ μκρτυρίκας σεβαστῆς κυρίως ὅ,τι τινὲς εἶπον ἐν Κων-
σταντινουπόλει, ὅτι τὰ ἐξοδα τῆς ἀνακκινίσεως τῶν κτημάτων ἤ-
σαν 80,000 δραχμῶν, ἐνῶ εἶναι μόνον 20,589. Ὁ σκοπός μου ἦτο
νὰ λάβῃ ἕκαστος Δελθινακιώτης τοὺς λογαριασμοὺς, καὶ διὰ νὰ
μὴ πκρπονῆται τις ἢ διὰ νὰ μὴ προφρασίζηται ὅτι δὲν ἔλαβε τὸ
βιβλίον, ἕκαμα κατάλογον ὥστε ἕκαστος λαμβάνων τὸ βι-
βλίον νὰ ὑπογράφηται ἀπλῶς ὅτι τὸ ἔλαβε. Τὴν ἐπιστολὴν μου
ἐκεῖνην, ἣτις φέρει καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ κατκλόγου ὡς καὶ τὸ

βιβλίον μου, παραγγέλλω τὸν ἀνταποκριτὴν μου κ. Γ. Λάμπρου νὰ σᾶς δώσῃ μὲν τὸ βιβλίον, νὰ λάβῃτε δὲ καὶ γινῶσιν πειστικὴν τοῦ καταλόγου καὶ νὰ βεβαιώσῃτε ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, ὥστε καὶ ἡ ὥρτια περιγραφή τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς διανομῆς τοῦ φυλλαδίου νὰ λάβῃ τὸν πρέποντα αὐτῇ τόπον. Ἐὰν δὲ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὡς ἰδίᾳ περὶ τὴν δικηνοητικὴν προκοπὴν τοῦ γένους τοῦ ἑλληνικοῦ ἀσχολούμενοι, κρίνητε δεόν νὰ συνετίσῃτε τὴν ἀνω μνημονευομένην ἐπιτροπὴν λέγοντες, ὅτι ἀδικοῦσιν ἐκυτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, βλάπτουσι δὲ καὶ τὴν πατριδα των παραχαράττοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἂν ἀναγνώσῃτε τὸ βιβλίον μου καὶ ἐπενέγκῃτε σκέψεις τινὰς εὐθυδικούς εἴτε περὶ τοῦ ἐν γένει ἀγχοῦ εἴτε ὑπὲρ εἴτε καὶ κατὰ τοῦ βιβλίου μου, θέλω σᾶς ὁμολογεῖ καὶ χάριτας. Διότι, κύριοι, βλέπων ὅτι ἡ πενταμελής ἐπιτροπὴ ἢ τὴν διατριβὴν συντάξασα μόνον δύο ἀμαρτήματα ἐν τῷ φυλλαδίῳ μου εὔρεν, ἴσα ἴσα ἐκεῖνα, ἅτινα αὐτῇ αὐτῇ ἐκιδήλευσε, βλέπων λέγων τοῦτο, πρέπει νὰ υποθέσω ὅτι τὸ βιβλίον μου εἶναι ἀναμάρτητον.

Πρᾶγμα σπανιώτατον. Ὡς τοιαῦτον δὲ ἀξίζει πολὺ τὸν κόπον καὶ τὸ ἀναγνώσῃτε. Ἐγὼ ἐν τούτοις μεταφορῶν λέγω τοῖς συμπατριώταις μου ἐν τῷ βιβλίῳ μου δις (σ. 6 στ. 21—23) οὕτως ἐὰν ἐγὼ λανθάνωμαι, θὰ λάβῃτε τὴν κλωσύνην νὰ μοὶ τὸ εἶπητε πρὸς γινῶσιν μου· ἐν δὲ σ. 74 στ. 1—3 οὕτως. α" ἠθέλον δὲ σᾶς χρωστέῃ χάριν, ἐὰν μοὶ ἀποδεικνύετε ὅτι λανθάνομαι ἐγὼ καὶ ποῦ καὶ πῶς εἰς τὰ γραφόμενά μου. Καὶ ἐπειδὴ ἐν ὅσοις μὲ λέγουσι παρασυρόμενον, καταφκίνεται ὅτι αὐτοὶ οὗτοι λανθάνονται εἴτε ἐκουσίως εἴτε ἀκουσίως, ἔπεται ὅτι δὲν δέχομαι καίτοι χρηστὸς ὢν ἄλλως κατ' αὐτοῦς, ὅτι παρασύρομαι, οὐδὲ διανέμω μάτην καὶ εἰκὴ καὶ ἄνευ λόγου τὸ φυλλάδιόν μου. Διὰ τὰ πράγματα τῆς Κοινότητος πρὸς τῷ ἴσῳ παντὶ Δελθινικιώτῃ δικαιοματι καὶ αὐτῇ ἡ Κοινότης Δελθινικίου ἐζήτησε τὴν σύμπρξίν μου καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς με ἐπιστολῆς τῆς Κοινότητος ἄρχομαι τοῦ φυλλαδίου μου, κομισθείσης παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου Ἐξάρχου, καὶ ἂν τις σκανδαλισθῇ διατὶ ἢ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ, χρονολογίαν 9 Μαρτίου φέρουσα, μοὶ πρεδόθη 18 Μαρτίου, θὰ εὑρεθῶσι *ράμματα* γιὰ τὴν γούραν του κατὰ τὴν προομιάν. Αὐτοὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριῶται ἐπαρχπονήθησαν διατὶ νὰ μὴ συμβιβάζω τὰς δύο ἐπιτροπὰς. Ἐγὼ ἔπραξα καὶ τι πλέον ὑπὲρ τῆς πατριδος μου, δη-

μυσιεύσας τὸ φυλλάδιον. Διαρρήδην δὲ ψεύδω τὴν συρραφὴν τῆς πλαστολόγου διατριβῆς, ὅτι προσβάλλω πᾶσαν τὴν Κοινότητα διότι χαρακτηρίζω μόνον τοὺς ἐκ προθέσεως διαστρέφοντας τὰ πράγματα. Λανθάνεται δὲ (καὶ ποῦ δὲν λανθάνεται) ἡ διατριβογράφος ἐπιτροπὴ καὶ κατὰ τοῦτο λέγουσα ὅτι παρασύρομαι ὑπὸ τοῦ Ἄντ. Γεωργίου καὶ Δόστη. Ἐν ἀρχαῖς τοῦ φυλλάδιου μου ἐξέγω ὑπόνοιαν μήπως πολλοὶ δὲν ἐνόησαν τὸν κατ' αὐτὸ σκοπὸν τῶν πρῶτων. Ἐὰν δὲν ἀποδεχθῶσι τὸ μέτριον τοῦτο, ἐγὼ ἔχω πειστήρια ἐν χερσὶ ν' ἀποδείξω καὶ τὸ ἐναντίον, τὸ χειρὸν δι' αὐτοὺς, ὅτι: ἐὰν ἐνόησαν ἅπαντες, πάλιν ἠθέλησαν νὰ με παρασύρῳσιν αὐτοὶ καὶ ὄχι οἱ Ἄντ. Γεωργίου καὶ Δόστης, καὶ νὰ με μεταχειρισθῶσιν ὡς ὄργανον· ἀρχὴ τοῦ ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα ἀπὸ καιροῦ ἤδη ἐς κόρακας πεμφθεῖσα. Ὁ πάντων δὲ σοφώτατος διδάσκαλος χρόνος θέλει ἀιαμριβόλω; ἀνακαλύψει ἐν οὐ μακρῷ χρόνῳ, ἂν τούναντίον τὰ μέλη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπῆς δὲν ἐγένοντο αὐτοὶ ἄλλων ὄργανα, καὶ ἂν ἡ διατριβὴ των δὲν ἦναι ἀνωτέρω τῶν κατὰ γραμμικτικὴν δυνάμεων των, καὶ ἂν δὲν ἐμνηνευθῶσιν τινες νὰ χανδκώσωσι τὸ βιβλίον μου, φόβω μὴ εἰς φῶς προκλύη ἡ ἀλήθεια ἢ ἄλλους ἀσημίζουσά. Ὁ ἀληθὴς ἢ ψευδὴς ἢ καὶ ἀμφότερα περιέχει τὸ βιβλίον μου. Δίκαιοι καὶ φρόνιμοι ἄνθρωποι ἤθελον προθυμηθῆ νὰ εὐρωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποδώσωσιν ἐκάστῳ τὸ ἀνήκον αὐτῷ. Ἡδὴ ὁ ζωηρὸς κ. Χρ. Κιτζούλης εἶπεν ἐνταῦθα «Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Βούρη μᾶς ἔκχμεν οὐδέν». Ποῦ τὰ ἤξευρεν ὅλα καὶ τὰ εἶπεν ἀπκράλλακτα; Ἐλεεινολογήσας δὲ τὸν πρωτόπαππα Παππκοτρῶτσον ὅτι ἐξεστόμισεν ἀληθείας τινὰς ἐν τῷ βιβλίῳ μου περιεχομέναις, οἶκι αἰ ἐν σελ. 61 στ. 1 καὶ ἐξῆς «ἄμ' ξέρω τί ἔκχμεν ὁ Μπάσιος καὶ ὁ Σούρβης» κλπ. καὶ αἰ ἄλλ' ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὴν πατρίδα, ἀλλ' ἔχετε κ' ἐσεῖς ἐδῶ χειροτέρους» καὶ ὅτι ὠμολόγησεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Παππκοτρῶτσος ὑπελόγιζεν ἐν Δελθινακίῳ ὦν, ὅτι δὲν εἶχεν νὰ λάβῃ ἡ Κοινότης πλείονα τῶν 4—5,000 δρχ. προσέθεσεν οὕτω «Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι καὶ ὁ ἐν Ὀδησσῷ προσωρινῶς διατρίβων κ. Χρ. Τζαγκούλης εἶναι ἐναντίος».

Οἱ φύσει ἀγαθοὶ ἐν γένει πατριῶταί μου ἐξῆχθήσονται ἀπὸ τῆς πλάνης. Ὀλίγη ὑπομονή, καὶ ὁ τὴν ἀλήθειαν σκοτίζων πέπλος ἀρθήσεται. Ἐγὼ δὲ στρατιώτης πιστὸς τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος μου ἐφ' ὅσον δύναμαι θὰ μένω.

Ἀθήνησι, 13/25 Μαρτίου 1881.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023497

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

27
46

108
28

1242